Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 249
Vineri 14 septembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Din satele patriei noastre

Predarea cotelor — o îndatorire patriotică

* *

Colectarea păioaselor e pe terminate

Membrii celor 34 de întovărășiri agricole din raionul Galați au predat cotele la numai 15 zile după terminarea treierișului, fruntași fiind întovărășiții din comunele Braniștea, Șendreni, Smîrdan și țăranii muncitori cu gospodării individuale din Filești, Piscu, Șendreni, Braniștea, Independența etc.

In raionul Măcin, primii, care și-au predat cotele de grîu au fost țăranii muncitori din comunele Peceneaga, Turcoaia și Luncavița, iar în raionul Brăila, cei din Chiscani, Racovița și Osmanu.

Colectarea grîului se apropie de sfîrșit și în raioanele Panciu, Liești, și Bujor, unde s-a predat mai mult de 90 la sută din plan.

La bazele de recepție, preluarea produselor s-a făcut pe bandă rulantă, iar în apropiere de Galați, la Jirlău și la Surloaia s-au organizat baze volante.

Primele chitanțe

Zilele acestea, pe ogoarele raionului Caracal a început culesul porumbului. Țăranii muncitori din comunele Dobrotești, Amărăștii de Jos, Celaru și Bucinișu au recoltat peste 50 la sută din suprafața cultivată cu porumb. Pe măsura recoltării, țăranii muncitori se grăbesc să predea la bazele de recepție cotele de porumb. Primele chitanțe la predarea cotelor de porumb au fost obținute de țăranii muncitori Ion Florea, Filip Sima și Ion Popa din comuna Celaru.

Noi pătule din prefabricate

In regiunea Galați, au fost terminate lucrările de reparare și dezinfectare a magaziilor și pătulelor de la bazele de recepție necesare depozitării noii recolte de porumb. Totodată, în regiune se construiesc noi pătule de porumb. La baza de recepție din comuna Filimon Sîrbu se construiesc 6 pătule din prefabricate de beton, la Piatra-Frecăței 3 pătule, iar la Gugești, Focșani și Frumușița, cîte două pătule.

In întreaga regiune, se vor mai construi 15 pătule din prefabricate, cu o capacitate de peste 15 vagoane fiecare.

SĂMÎNȚA DE SOI ȘI BINE ALEASĂ DĂ RECOLTE MARI

Colectiviștii din comuna Valea Cinepei, raionul Brăila, aleg cu grijă semințele pentru recolta anului viitor. Ei au primit de la S. M. T. „1 Mai" un selector, cu ajutorul căruia selecționează zilnic peste 5.000 kg. de boabe. Pînă în prezent au selecționat peste 2 vagoane și jumătate de semințe, adică aproape jumătate din întreaga cantitate de semințe pe care o au de selecționat.

In fotografie îl putem vedea pe tovarășul Petre Straton, președintele gospodăriei, verificînd calitatea boabelor ieșite din selector.

(Fotografie de N. Scarlet)

INSĂMÎNȚEAZĂ RAPIȚA

Zilele trecute, în satele comunei Frumușița din raionul Galați, s-a început însămînțatul rapiței. Astfel, întovărășiții din satul Tămăoani au însămînțat cu rapiță suprafața de 8,50 ha, cei din satul Ijdileni, aparținînd aceleiași comune, 7 ha, iar țăranii muncitori cu gospodării individuale din Frumușița au însămînțat cu rapiță suprafața de 10 ha.

G. ȘTEFĂNESCU
corespondent

*

La îndemnul tehnicianului agronom Victor Dudău, și țăranii muncitori din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, au început acum cîteva zile însămînțarea rapiței de toamnă.

Printre primii care au însămînțat rapița se află țăranii muncitori Gheorghe Scadu, Mihai Avram, Maria Marinică și mulți alții. In numai cîteva zile, în această comună s-au însămînțat peste 35 ha cu rapiță de toamnă.

T. BARBĂLATĂ
corespondent

Cînd vor fi gata oare pregătirile?

Semnalul începerii însămînțărilor de toamnă a fost dat și în regiunea Pitești. In unitățile agricole socialiste și comunele unde s-au făcut pregătiri temeinice în vederea campaniei de toamnă s-au și semănat însemnate suprafețe cu păioase.

In gospodăria agricolă de stat Stolnici, însă, unde în această toamnă vor trebui însămînțate, pe lîngă alte culturi, peste 350 ha cu grîu, nici vorbă nu poate fi încă de începerea însămînțărilor. Cu toate că treierișul s-a terminat de cîteva săptămîni, cele 9 tractoare ale gospodăriei nu araseră pînă la data de 10 septembrie decît 124 ha.

Lucrurile nu stau mai bine nici în ceea ce privește pregătirea semințelor. Din întreaga cantitate necesară însămînțărilor, n-a fost condiționată nici măcar jumătate. De ce? Fiindcă din 10 trioare se lucrează numai cu două, celelalte opt zăcînd nereparate în magazie. Pe lîngă aceasta, se tărăgănează și trimiterea probelor la laboratorul regional de controlul semințelor.

Preocuparea pentru creșterea fertilității solului este de asemenea slabă. Pînă acum, s-au incorporat în sol îngrășăminte organice și minerale pe o suprafață de numai 80 ha, ceea ce este cu totul insuficient față de necesități.

Rămînerea în urmă cu pregătirile pentru însămînțările de toamnă se datorește modului defectuos în care este organizată munca în această gospodărie.

Se impune ca tovarășii din conducerea gospodăriei de stat Stolnici să ia măsuri pentru lichidarea grabnică a acestui sistem greșit de muncă și terminarea în cît mai scurt timp a pregătirilor în vederea însămînțărilor de toamnă.

I. GRASU

O consfătuire cu fruntașii în cultura grîului din raionul Salonta

Zilele acestea, la G.A.S. Salonta a avut loc o consfătuire, la care au participat brigadieri din G.A.S.-uri, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală fruntași în cultura grîului din toate satele și comunele raionului. La consfătuire, au fost discutate și stabilite cele mai bune metode de lucru pentru cultura grîului. Referatele prezentate au scos în evidență importanța cultivării grîului după plante bune premergătoare și într-un teren bine pregătit, arătînd totodată soiurile care dau cele mai mari producții în raion.

Tov. Iosif Bekeș, directorul GAS Salonta a arătat că, semănînd grîu din soiul „Cenad 117" după borceag porumb și cartofi gospodăria a realizat un spor de 700—800 kg. la hectar, față de producția obținută pe terenurile unde grîul a fost cultivat după păioase.

Despre metodele lor de muncă în cultura grîului au vorbit tov. Vasile Huser, președintele gospodăriei colective din Arpășel, fruntașii Vasile Feher din comuna Gepiu, Dumitru Deeak din comuna Cociuba Mare, Gheorghe Pricop din Sînnicolau Romîn, Ion Zarda din Salonta și alții.

Participanții la consfătuire au chemat la întrecere colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din întreaga regiune Oradea pentru desfășurarea însămînțărilor de toamnă la un înalt nivel agrotehnic.

(Agerpres)

Măsuri tehnico-organizatorice privind pregătirea și executarea însămînțărilor de toamnă

COMUNICAT AL MINISTERULUI AGRICULTURII

Ținînd seama de unele condiții specifice în care se vor desfășura lucrările agricole din această toamnă și în primul rînd, de faptul că seceta s-a prelungit, este necesar ca organele agricole ale sfaturilor populare, precum și inginerii și tehnicienii din unitățile agricole socialiste, să ia măsurile corespunzătoare pentru executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de pregătire a terenului și efectuarea însămînțărilor pe întreaga suprafață planificată.

In regiunile unde alegerea suprafețelor pentru grîu nu s-a terminat, organele agricole de la raioane, puncte agricole și comune, au datoria să acorde în continuare sprijin tehnic unităților cooperatiste de producție și țăranilor muncitori, astfel ca pînă la 15 septembrie să fie terminată alegerea celor mai potrivite terenuri.

La această alegere, în afară de plantele premergătoare cele mai bune, ca: leguminoase pentru boabe și furaj, rapiță, culturi de bostănărie și culturi furajere care eliberează terenul devreme, să se prefere în locul miriștilor, terenurile prășitoarelor bine lucrate și curățate de buruieni. Se pot alege și miriști de păioase pentru însămînțările de toamnă cu condiția ca ele să fi fost cultivate cu aceste culturi numai un an și să nu fi fost atacate de dăunători.

In cazul cînd în anul 1956 păioasele s-au cultivat după ierburi perene, lucerna, trifoi sau alte leguminoase perene, se admite cultura cerealelor de toamnă pe aceste suprafețe 2 ani și chiar 3 ani consecutiv.

Inginerii agronomi și tehnicienii agricoli au sarcina să delimiteze terenurile infectate de dăunătorii grîului și să ia măsuri pentru a opri însămînțarea pe aceste locuri. De asemenea, direcțiile agricole regionale au datoria să concentreze în zonele infectate mijloace suficiente de combatere a dăunătorilor, astfel ca să se poată stinge grabnic orice focar.

Se vor folosi numai insecticide a căror eficacitate este verificată.

Pregătirea solului în vederea însămînțărilor de toamnă se va face astfel:

— In regiunile unde seceta persistă și s-au făcut arături de vară la adîncimea de 16—20 cm, se vor face în preajma semănatului numai lucrări superficiale de afînarea solului cu cultivatorul, extirpatorul, prășitoarea ori polidiscurile, la adîncimea de însămînțare.

Arăturile făcute la 16—20 cm., care prezintă la data actuală bolovani, se vor tăvălugi și discui și se vor grăpa imediat.

— In cazul cînd arăturile de vară s-au făcut la 10—14 cm., este necesar ca pe aceste terenuri să se facă o nouă arătură în sens invers la adîncimea la care nu se scot bolovani, cu cel puțin 15—20 zile înainte de însămînțare și să se grăpeze imediat.

— Terenurile libere, destinate culturilor de toamnă, dar nearate pînă în prezent, se vor ara cu brazdă îngustă, la adîncimea la care nu se scot bolovani, cu cel puțin 15—20 zile înainte de semănat și se vor grăpa concomitent, cu grape grele și de preferință cu grape stelate. In regiunile secetoase, iar în celelalte regiuni în cazul cînd seceta persistă, după arat se va tăvălugi apoi se va grăpa imediat.

— Pe terenurile eliberate de culturi, în preajma însămînțărilor, în special după porumb, arătura se va face la adîncimea la care nu ies bolovanii, se va tăvălugi imediat pentru a se așeza solul, iar după semănat se va grăpa.

— In porumbiștile bine lucrate și fără buruieni, arătura poate fi înlocuită cu succes prin două discuiri la 8—10 cm., una în lung și alta în lat, fără a se grăpa, dacă discurile pătrund la această adîncime, sau cu plugul fără cormană, la 10 cm. și se va grăpa imediat, de preferință cu grape stelate.

— Culturile tîrzii (porumbul, sfecla, cartofii etc.), de pe terenurile destinate însămînțării grîului se vor recolta cu precădere și în termen scurt pentru a se grăbi eliberarea terenurilor în scopul executării arăturilor de însămînțare.

In cazul bumbacului bine lucrat în timpul vegetației prin 4—5 prașile, se va prăși la 8—10 cm. cît mai complet printre rînduri, în preajma semănatului: tulpinile de bumbac pot rămîne pe loc pentru a se continua recoltatul și se va însămînța grîul cu semănătoarea scoțînd tuburile din dreptul rîndurilor.

Pentru sporirea producției la grîu și secară este bine să folosim îngrășăminte organice în modul următor:

In zonele de stepă și silvo-stepă se vor incorpora la hectar 15—20 tone de gunoi de grajd bine putrezit, odată cu arătura de însămînțare.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole vor fi îndrumate de organele tehnice să transporte la cîmp gunoiul de grajd, din platformele proprii, precum și mranița din grămezile de la marginea satului. Imprăștierea bălegarului se va face în preajma aratului. Se vor folosi 8—10 tone de mraniță la hectar, care se poate incorpora fie sub arătura de însămînțare, fie cu cultivatorul sau discuitorul, înaintea însămînțatului.

In regiunile umede se va folosi pentru grîu 20—25 tone la hectar gunoi de grajd putrezit, ținînd seama de tipul și fertilitatea solului.

După leguminoase anuale și perene nu se vor folosi îngrășăminte organice.

Gospodăriile agricole colective care au superfosfat vor încorpora cîte 150 kg./ha. pe terenurile destinate grîului odată cu lucrarea solului pentru semănat.

Unul din mijloacele de sporire a producției la hectar este folosirea seminței de bună calitate și din soiurile raionate.

In acest scop se recomandă gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole să folosească semințele produse pe loturile semincere proprii și numai dacă acestea nu sînt suficiente să folosească semințele provenite din culturile recunoscute.

Atît gospodăriile agricole din sectorul cooperatist cît și cele din sectorul individual, care au semințe necorespunzătoare, își vor asigura sămînța de calitate prin schimb între gospodării, precum și cu semințe recunoscute de la bazele de recepție.

Pentru a avea o sămînță bună, în afară de alegerea soiului corespunzător regiunii, este necesar să se facă și curățirea seminței cu ajutorul selectoarelor și trioarelor.

In preajma semănatului, toate semințele trebuie să fie tratate cu antimălurice, care se pot procura de la unitățile cooperatiste cele mai apropiate.

Pentru executarea însămînțărilor de toamnă în timp optim, se indică în linii mari — pentru regiunile nordice și zonele submuntoase data începerii însămînțărilor la 15 septembrie și data terminării la 15 octombrie, iar pentru regiunile sudice însămînțările să înceapă la 25 septembrie și să se termine la 20 octombrie.

In cadrul fiecărei zone, organele agricole locale trebuie să stabilească epocile în mod diferențiat în raport cu starea de pregătire a solului, umiditatea, experiența locală etc. In cadrul acestor limite, însămînțarea se va efectua în termene cît mai scurte. Insămînțările vor începe cu orzul și secara și vor continua cu grîul.

Stațiunile de mașini și tractoare sînt obligate să execute cu precădere lucrările contractate cu gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole.

Pentru însămînțarea unei suprafețe cît mai mari cu semănătorile, acestea trebuie folosite la maximum în mod organizat, pe baza unui plan întocmit pentru fiecare mașină. Trebuie folosite și mașinile de semănat de la fostele centre de închiriat mașini de pe lîngă cooperativele sătești.

La însămînțarea cu mașina se vor respecta normele de sămînță prevăzute în regulile agrotehnice pentru diferite zone naturale și calculate în funcție de valoarea culturală și mărimea bobului, asigurîndu-se 400—500 boabe germinabile la m.p., în funcție de zonă.

Adîncimea la semănat va fi:

— 4—5 cm. în terenurile grele și cu umiditate suficientă.

— 5—6 cm. în terenurile ușoare și cu umiditate suficientă.

— 6—7 cm. în terenurile ușoare și uscate.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole au datoria să-și creeze loturi semincere pe suprafețe care să le asigure semințele raionate. In acest scop direcțiile agricole regionale trebuie să repartizeze pînă la 15 septembrie semințele produse la gospodăriile raionale.

Stațiunile de mașini și tractoare poartă întreaga răspundere față de calitatea lucrărilor și de producția unităților cooperatiste pe care le deservesc.

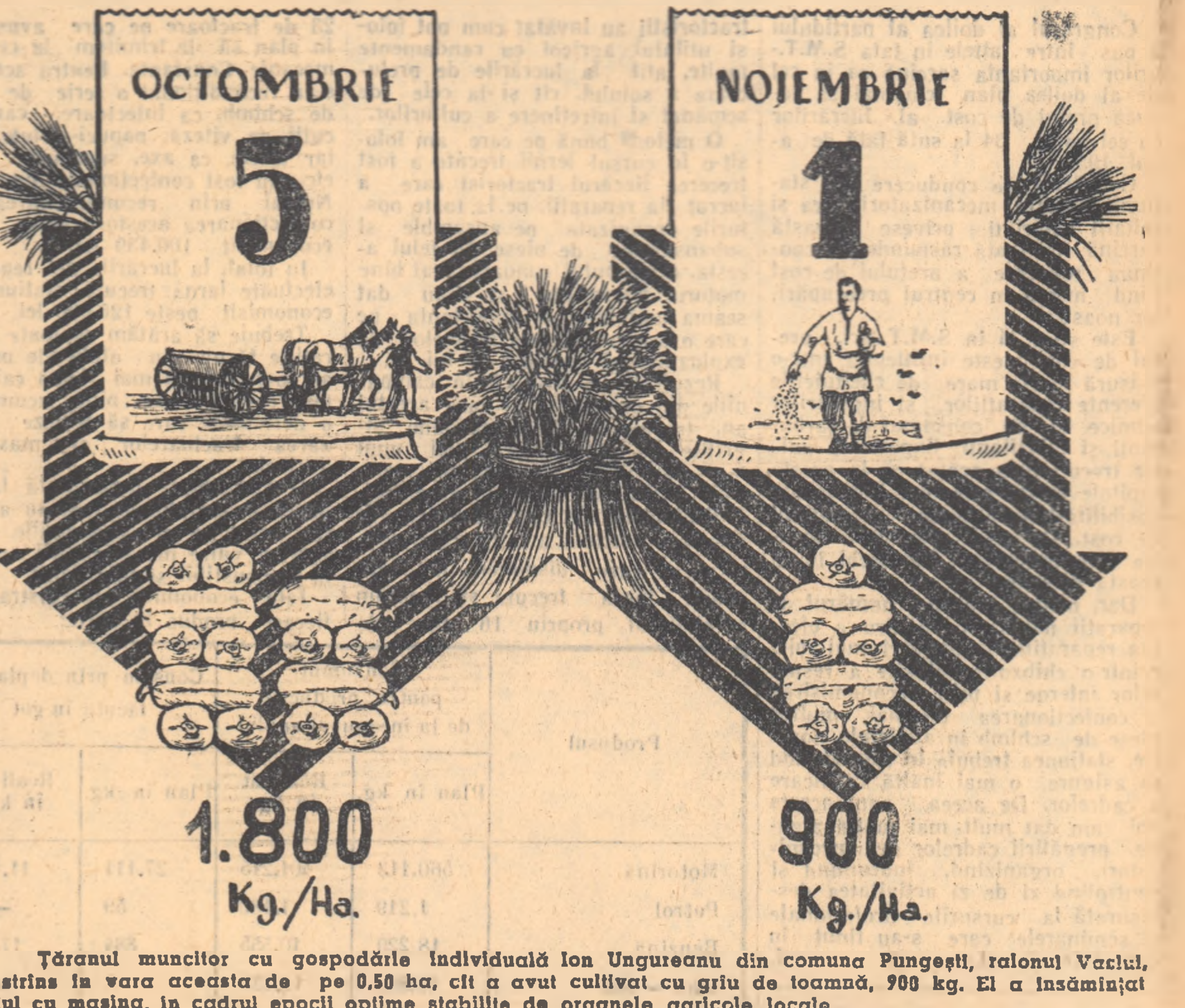
De lucrările găsite necorespunzătoare și de pagubele pricinuite prin aceasta, răspund inginerii și tehnicienii din gospodăriile agricole colective și punctele agricole, împreună cu președinții și brigadierii de cîmp din unitățile unde s-au făcut lucrările.

Direcția agricolă regională, prin inginerii și tehnicienii de la regiune și raioane, va face controlul calității lucrărilor executate de S.M.T. și al îndeplinirii de către ambele părți a obligațiilor contractuale.

Organele tehnice agricole vor fi judicios folosite, părăsindu-se sistemul de a fixa un inginer de la Direcția agricolă regională sau de la raioane într-un sector limitat. Ele vor fi lăsate să lucreze în problemele de care răspund, avînd sarcina de a organiza și controla munca tehnicienilor de la punctele agricole, comune și unități socialiste.

Inginerii și tehnicienii au datoria să chibzuiască bine și să aplice creator, diferențiat și cu spirit de răspundere măsurile indicate și chiar să găsească soluții noi mai potrivite situației locale, care să asigure încă condiții pentru obținerea unor producții sporite la toate culturile de toamnă.

TERENUL ACELAȘI, DAR RECOLTELE DIFERITE

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Ion Ungureanu din comuna Pungești, raionul Vaslui, a strîns în vara aceasta de pe 0,50 ha, cît a avut cultivat cu grîu de toamnă, 900 kg. El a însămînțat grîul cu mașina, în cadrul epocii optime stabilite de organele agricole locale.

Constantin Tăbăcaru a avut lanul de grîu alături de al lui Ion Ungureanu. Pămîntul lui este deci la fel de bun. Cu toate acestea, la recoltat, Constantin Tăbăcaru a obținut de pe aceeași suprafață de teren numai 450 kg de grîu. De ce? Pentru că n-a ascultat de sfatul agronomilor. Semănatul l-a făcut „pe piele" și tîrziu, pe la 1 noiembrie, după ce epoca optimă stabilită pentru regiunea respectivă trecuse.

File de carnet

O podgorie în plină dezvoltare

Cum îl chema pe primul viticultor al Teremiei, nu mai știu locuitorii de acum ai comunei. Azi, însă, opt-nouă zecimi din ogoarele comunei înspre Comloșul Banatului, ca și înspre Teremia Mică și Nerău, sînt cultivate cu viță de vie.

Și s-a dovedit această cultură de la început foarte mănoasă. Banii cîștigați din vînzarea vinului au început să umple doldora pungile. Dar nu pe ale tuturor. Majoritatea sătenilor n-aveau pămînt. Lucrau pe pămîntul boierilor și al chiaburilor, la alde Adam Junker, Ghiula Junker și alții, care stăpîneau podgorii întinse. Din truda săracilor, bogătanii adunau ban pe ban și-și ridicau acareturi noi, își construiau crame. Ana Teles, Hilda Ștein, Iacob Peter și ceilalți ca ei rămîneau tot în sapă de lemn.

*

De la înființarea gospodăriei de stat din comuna Teremia Mare au trecut doar 7 ani. Tractoare și mașini noi au început să lucreze podgoriile foștilor moșieri. Rezultatele? Chiar din primul an, producția medie la hectar a crescut la 6.019 kg, dublîndu-se față de producțiile cu care erau obișnuiți locuitorii Teremiei. Suprafața cultivată cu viță de vie a crescut la 1.334 ha viță pe rod, 40 ha școală de vițe altoite și 44 ha portaltoi. Soiurile s-au păstrat cele vechi: „Creața" (Rieslingul de Banat), „Majorca" albă și roșie și „Stteinschiller". Fiind cele mai potrivite pentru condițiile de sol și climă de prin acele locuri, aceste soiuri au și fost raionate.

Oamenii nu s-au mulțumit însă numai să extindă suprafețele cultivate cu viță de vie. Sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor de specialitate, ei s-au străduit să folosească pe scară din ce în ce mai largă și noi metode de lucru pentru a spori la maximum producția de struguri la hectar. Eliberați de exploatarea nemiloasă a bogătanilor, peste 400 de țărani săraci au devenit muncitori agricoli permanenți în gospodărie, alți 2.000 lucrînd pe bază de contract tot pentru gospodărie.

Zecile de mii de lei, cîștiguri anuale realizate de cînd lucrează în gospodărie, i-au făcut pe noii muncitori să fie din ce în ce mai interesați în obținerea unor recolte tot mai bogate. De aceea, în gospodăria de stat Teremia Mare, folosirea mijloacelor mecanizate și a metodelor înaintate nu este numai o vorbă aruncată în vînt. Ea este o realitate despre care s-a dus vestea departe, tocmai pînă în podgoriile Odobeștiului și Cotnarilor. Executarea mecanică a principalelor lucrări, cum ar fi dezgropatul, sapa mare, prășitul, îngropatul, combaterea dăunătorilor și în special a manei prin folosirea pompelor tractate (și numai suplimentar prin vermorele de spate), ca și tăierile ras sau la un cep sînt de acum reguli intrate definitiv în practica muncitorilor din gospodăria de stat Teremia Mare. Și cei de aci nu sînt niciodată mulțumiți cu cît fac. Ei caută mereu să-și îmbunătățească munca, perfecționînd fie un aparat, fie o metodă de lucru. Sînt cunoscute de acum inovațiile aduse vermorelului obișnuit prin înlocuirea tuturor pieselor vulnerabile (burduf, supape și celelalte piese anexe) cu un cilindru și un piston, care asigură sistemul de presiune, perfecționările aduse stropitorilor mecanice cărora le-au mărit randamentul sau plugurile tip „Teremia" cu 3-5-7 cuțite, ce pot fi adaptate pentru toate lucrările din vii și pepiniere, ca și pentru lucrările din cultura mare.

Și procesul de vinificație se desfășoară altfel. Altădată, strugurii se tescuiau rudimentar. Azi sînt instalate 7 prese continui, 5 prese hidraulice și 96 de prese obișnuite cu șurub, cu ajutorul cărora se obține un randament de 72 la sută, adică din 100 kg de struguri se scot 72 kg de must — procent niciodată atins în trecut. In ceea ce privește prepararea în continuare a vinurilor, a fost construită din resurse proprii o distilerie complexă cu 13 cazane, unde întreg procesul de muncă este mecanizat.

Au trecut 7 ani de la înființarea gospodăriei de stat din Teremia. Ei n-au trecut însă fără unele greutăți și poticneli. Dar înfăptuirile, mai ales cînd le compari cu trecutul, par de necrezut. In anul 1955, producția medie pe întreaga gospodărie a ajuns la 8.604 kg de struguri la hectar, de pe unele parcele, ca cele îngrijite de Magdalena Vinschel, Magdalena Marschal, Ana Buschbacher, Petru Jung și alții, obținîndu-se producții-record de 28.680 kg, 26.700 kg, 24.990 kg și respectiv 22.340 kg la ha.

In noile condiții de muncă, dintre muncitorii gospodăriei au crescut oameni noi, viticultori pricepuți ca cei 18 maiștri și tehnicieni cu care sînt încadrate brigăzile și casele-laborator ce funcționează în cadrul fiecărei brigăzi. Petre Virizov, Ioan Drăgan, Iosif Marschal, Martin Frantz, Petru Buchert, Adam Winkfein sînt numai cîțiva dintre aceștia; brigăzile lor își îndeplinesc anual sarcinile de plan în proporție de 170-180 la sută.

Au trecut doar 7 ani... In jurul gospodăriei de stat Teremia Mare însă a început să se înfiripe o viață nouă. Slugile de pînă mai ieri ale bogătanilor și chiaburilor s-au ridicat, printr-o muncă avîntată și liberă, la un trai îmbelșugat și civilizat, bucurîndu-se de avantajele electricității, radioului, cinematografului, vizionînd spectacole jucate pe scena clubului și a căminului cultural de echipe artistice locale sau de formații ale Teatrului din Timișoara, ce întreprind cu regularitate turnee prin satele și comunele regiunii.

Și cum e firesc să se întîmple cînd efortul oamenilor este îndreptat către același țel, socialismul, din trupul sănătos al vieții noi o mlădiță a dat spre lumină: gospodăria colectivă. Tînără, dar înfiptă într-un mediu prielnic, alături de gospodăria de stat, colectiva din Teremia Mare are toate șansele ca în scurt timp să devină o gospodărie mare, înfloritoare, aducînd pe făgașul vieții noi pe toți cei care au mai rămas încă în afara muncii în comun.

*

E toamnă. In aer, adastă miros de nuc și de poamă coaptă. De cîteva săptămîni, în Teremia Mare nu mai contenesc lucrările pregătitoare: spălatul butoaielor, revizuirea preselor și a cazanelor de la distilerie. Peste cîteva zile va începe culesul.

GH. LEU

Să îmbunătățim munca de pregătire a cadrelor pentru agricultură

Este bine cunoscut faptul că dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii ridică și sarcina intensificării și îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor pentru agricultură. Centrul școlar agricol Poarta Albă pregătește lucrători calificați și maiștri tehnicieni pentru agricultura regiunii Constanța, regiune în care sectorul socialist este precumpănitor. Pentru a putea acoperi nevoile de cadre numai ale gospodăriilor agricole colective, în anul școlar 1956-1957 vor fi calificați la acest centru 270 de președinți, brigadieri și contabili, față de 60, cîți au fost școlarizați anul trecut; aceasta, în afară de aproape 1.000 de oameni cuprinși în celelalte forme de învățămînt cu o durată de trei ani, ale centrului agricol.

Publicăm mai jos convorbirea avută de către un redactor al ziarului nostru cu tov. Constantin Popescu, directorul Centrului școlar agricol Poarta Albă.

INTREBARE: **Ce măsuri ați luat pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate prin Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie, cu privire la organizarea practicii elevilor, astfel ca aceasta să se desfășoare pe întregul ciclu de producție agricolă?**

RASPUNS: Putem spune că una din deficiențele cele mai mari ale procesului de învățămînt din anii trecuți consta în aceea că pregătirea teoretică a elevilor era foarte puțin legată de probleme ridicate de producția agricolă. Așa se explică de ce unii dintre absolvenții școlilor noastre nu erau în stare să facă față cerințelor procesului de producție din unitățile agricole, în care erau trimiși să muncească. Incepînd din acest an școlar, planurile și programele de învățămînt sînt astfel alcătuite, încît elevii să aibă posibilitatea de a cunoaște practic toate lucrările agricole și de a lua parte activă la toate campaniile agricole.

Pe baza îndrumărilor primite în acest sens de la Ministerul Agriculturii, consiliul profesoral a și trecut la organizarea propriu-zisă a practicii. Astfel, încă de la 1 septembrie, elevii anilor II și III au fost trimiși la practică în grupe de cîte 10—15, în diverse unități agricole de stat din regiunea noastră. Acolo ei au fost repartizați pe lîngă tehnicienii și muncitorii cu cea mai înaltă calificare. De altfel, pentru asigurarea îndrumării și controlului permanent din partea școlii, fiecare grupă de elevi este însoțită de către un profesor sau maistru din cadrul școlii.

Prima perioadă a practicii se va încheia la 28 octombrie, după care elevii vor continua în cadrul școlii pregătirea teoretică. Spre deosebire de anii trecuți, elevii anului I vor începe cursurile la 15 septembrie direct cu practica de producție, ceea ce le va da putința ca încă din primele zile ale școlii să se familiarizeze cu procesul de producție. Instruirea lor practică, însă, se va face în această primă perioadă în cadrul școlii, în gospodăria didactică și ateliere.

Totodată, începînd din anul acesta, se acordă o atenție cu mult mai mare față de anii trecuți pregătirii economice a viitorilor absolvenți, în așa fel încît ei să învețe încă de pe băncile școlii să aprecieze diversele metode agrozootehnice și din punct de vedere al creșterii productivității muncii, al scăderii prețului de cost în agricultură.

Fără îndoială că, în asigurarea unui învățămînt de calitate, rolul principal îl au cadrele didactice. Trebuie să arătăm că, de unde în anii trecuți, la acest centru școlar exista un număr insuficient de cadre didactice, cu o slabă calificare profesională, în acest an s-a produs o îmbunătățire simțitoare în cadrul colectivului nostru. Astfel, a crescut cu 35 la sută numărul cadrelor didactice. In ceea ce privește calificarea lor, profesorii cu studii superioare sînt mai mulți decît în anul trecut. Profesorii cu studii medii, preocupați în a-și ridica calificarea, urmează cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți.

INTREBARE: **Ce ne puteți spune despre felul cum au fost recrutați elevii și cum s-au prezentat ei la examenul de admitere?**

RASPUNS: Indată după închiderea cursurilor din anul școlar trecut, noi ne-am preocupat să găsim cele mai bune metode de a recruta noi elevi. A avut un deosebit efect în atragerea noilor elevi munca de agitație dusă chiar de către absolvenți, precum și de către elevii anilor II și III, aflați în vacanță. De asemenea, pentru cunoașterea condițiilor de admitere, ca și a scopului școlii, au fost editate peste 1.000 de prospecte, care s-au difuzat în comune și G.A.S., G.A.C. S.M.T. Desigur că aceste acțiuni ne-au ajutat să realizăm în mare măsură planul de școlarizare. Am fi dobîndit rezultate și mai bune dacă în recrutarea elevilor am fi fost sprijiniți de către organele locale agricole și de stat și de conducerile tuturor G.A.S. și S.M.T. Dar directorii unor unități, ca, de exemplu, cei de la S.M.T. Mihai Viteazu, G.A.S. Moșneni, G.A.S. Ostrov etc., au subapreciat importanța calificării propriilor lor muncitori de valoare și au trimis la examen elemente foarte slabe de care „se puteau lipsi" și pe care a trebuit, din păcate, să le respingem.

INTREBARE: **Ce măsuri ați luat pentru crearea condițiilor materiale necesare bunei organizări și desfășurări a procesului de învățămînt în acest an?**

RASPUNS: Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, centrul școlar dispune de 4 mari laboratoare, o bibliotecă cu peste 10.000 de volume cu numeroase lucrări de specialitate, 2 ateliere și o gospodărie didactică. Laboratoarele au fost înzestrate de curînd cu toată aparatura și utilajul modern, iar gospodăriei didactice i s-au repartizat mașini noi de împrăștiat îngrășăminte, tractoare, mașini de semănat etc. Tot pentru dezvoltarea învățămîntului practic, am început să amenajăm o seră, pe care o vom folosi chiar în acest an școlar. De asemenea, pe lîngă cei 15.000 de pomi plantați pînă acum, vom mai sădi încă 5.000, precum și 3 ha de vie.

Pentru a asigura participarea normală la cursuri a elevilor, recent, noi am reușit să comasăm internatele, care erau răspîndite în tot satul, într-un singur loc. Apoi am luat toate măsurile pentru asigurarea centrului cu combustibil și a cantinei cu alimente. Spre deosebire de anii trecuți, s-au procurat deja toate manualele și rechizitele școlare pentru cele 35 de clase.

Cu toate succesele obținute, noi mai avem încă unele greutăți, lesne de înțeles dacă se ia în considerație marea dezvoltare pe care centrul nostru școlar a luat-o într-un timp foarte scurt. Treptat, ne străduim să înlăturăm și aceste greutăți, lucru pentru care avem însă nevoie de sprijinul permanent al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, precum și al organelor locale.

Un nou cuplet pentru brigada artistică

Brigada artistică de agitație din comuna Petru, regiunea București, este una din formațiile de artiști amatori de la satele fruntașe pe țară.

In clișeu: *Aurel Ghițoiu, membru al colectivului de creație din această brigadă citind un cuplet scris pentru un nou program.*

Tehniciana comunală

E tînără de tot tovarășa Maria Haiduc, tehniciana agronom din comuna Gurahonț, regiunea Oradea. Cînd și-a luat în primire postul, unii mai neîncrezători au și prins să bombăne: „Cum vine asta, ai? Pețișcana asta să ne arate nouă, plugari vechi, cum să muncim pămîntul? Adică să învețe oul pe găină?"

...Cel drept, la început, tînăra tehniciană nu prea știa de unde să pornească și unde să ajungă. N-avea încă experiență. A găsit însă multă înțelegere la tovarășii din organizația de partid și din comitetul executiv al sfatului popular comunal. Ei au încurajat-o, au sfătuit-o și Maria Haiduc a început să muncească cu siguranța omului stăpîn pe meseria lui. A pornit să studieze îndeaproape compoziția solului din împrejurimi, clima, experiența fruntașilor recoltelor bogate din partea locului. Aceasta, pentru a-i putea îndruma pe oameni „concret", așa cum a sfătuit-o secretarul de la partid. Metoda s-a dovedit bună. Cînd a venit iarna și s-a deschis cercul agrotehnic, tînăra tehniciană a putut îmbogăți lecțiile cu multe exemple culese de ea de pe teren, ceea ce le-a făcut mult mai ușor de înțeles și totodată mult mai atractive. Văzînd ce bine cunoaște problemele agricole ale comunei lor, oamenii au început să capete încredere în tînăra tehniciană și să-i ceară sfatul. Unii s-au interesat cum trebuie să facă încercarea puterii de încolțire a semințelor. Ca urmare, cu sprijinul sătenilor, în fiecare sat din comună a fost înființat cîte un astfel de centru.

A venit apoi primăvara și au început muncile de arături și însămînțări. Toată ziua, tehniciana putea fi văzută pe cîmp, în mijlocul țăranilor muncitori, îndemnîndu-i și îndrumîndu-i să aplice cele învățate la cursuri. Cei care i-au urmat sfatul nu s-au căit. De pildă, țăranii muncitori Florul Lupei, Vasile Iva, Gheorghe Haiduc și alții au vrut în primăvară să întoarcă grîul care ieșise slab dezvoltat din iarnă. Aflînd de acest lucru, ea i-a îndemnat să lase grîul neîntors, dar să-i dea îngrășăminte chimice. Cînd țăranii muncitori au cumpărat azotatul de amoniu, tehniciana a mers cu ei pe cîmp și le-a arătat cum trebuie împrăștiat. Administrînd în două rînduri astfel de îngrășăminte, grîul a înfrățit puternic.

La treier, s-a văzut că cei care au procedat așa cum i-a îndemnat tînăra tehniciană au avut numai de cîștigat: ei au obținut cîte 200—300 kg de grîu la hectar mai mult decît cei care întorseseră cultura.

Și roadele îndrumărilor tehnicienei în ce privește îngrijirea culturilor de porumb încep să se vadă. Deunăzi, aflîndu-mă cu treburi pe la sfatul popular din Gurahonț, am stat de vorbă cu tînăra tehniciană. Mi-a arătat un carnet. L-am răsfoit. In el era planul după care urma ca la timpul potrivit să se înceapă în comună recoltarea porumbului, a sfeclei de zahăr și a sfeclei de nutreț. Pentru însămînțările de toamnă își notase de asemenea, în urma constatărilor făcute de ea în cîmp, numele cîtorva țărani muncitori de care trebuie să se ocupe în mod deosebit, pentru că rămăseseră în urmă cu arăturile și nici gunoiul de grajd nu-l transportaseră încă.

Ajutată în muncă de șeful punctului agricol, tov. Petru Feflea, tovarășa Haiduc a luat din vreme măsuri ca sămînța de grîu necondiționată ce urmează să fie însămînțată în această toamnă să fie schimbată la baza de recepție. De asemenea, ea a verificat [illegible] cum funcționează triorele și vînturătorile de la centrele de condiționat semințe și s-a îngrijit ca oamenii să poată găsi aci [illegible] pentru tratarea semințelor pe cale uscată.

Cu același interes se ocupă tov. Haiduc și de dezvoltarea sectorului pomicol. In această toamnă, în comuna Gurahonț, vor fi plantați noi pomi fructiferi, ca meri, peri, pruni și piersici.

Ceea ce tehniciana Maria Haiduc [illegible] să-i ajute cu orice prilej pe țărani să înțeleagă ca [illegible], vor putea să ridice pămîntul tot ce le poate da. In ultimul timp, ea a fost de multe ori cu cîte un grup de țărani muncitori în vizită la gospodăria colectivă din satul Pescaru și pe la alte gospodării colective din apropiere.

Azi nu mai există în comuna Gurahonț nici un țăran muncitor care să nu știe că poate găsi un sfat bun, de nădejde, adresîndu-se tinerei tehniciene. Prin munca ei stăruitoare, plină de suflet, Maria Haiduc și-a cîștigat prețuirea și încrederea tuturor.

I. Cotoi
corespondent

Corespondență primită în cadrul concursului organizat de ziarul nostru

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Toată atenția muncii pentru cooperativizarea agriculturii în raionul Măcin"

Intr-un articol cu titlul de mai sus, apărut în ziarul nostru din 24.VII.956, se arăta că activiștii sfatului popular raional, inginerii și tehnicienii agricoli, cît și mecanizatorii celor două S.M.T.-uri din raionul Măcin au lăsat pe planul al doilea munca pentru colectivizarea agriculturii, interesîndu-se exclusiv de muncile agricole de vară.

Insușindu-și această critică, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Măcin a răspuns redacției, arătînd că au fost luate o serie de măsuri pentru îndreptarea deficiențelor semnalate. Astfel, materialul apărut în ziarul „AGRICULTURA NOUA" a fost prelucrat într-o ședință cu toți tehnicienii și activiștii raionului, cărora li s-a trasat ca sarcină concretă să desfășoare o intensă și permanentă muncă de lămurire pentru atragerea cît mai multor țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

De asemenea, s-au mai luat măsuri ca în fiecare comună să se confecționeze panouri, prin care să se arate superioritatea recoltelor obținute de colectiviști și întovărășiți față de țăranii muncitori cu gospodării individuale; în ceea ce privește lucrările de comasare a terenurilor gospodăriilor colective, s-au luat măsuri ca tehnicienii specialiști în această problemă să se ocupe mai intens și exclusiv de această muncă etc.

O SARCINĂ DE SEAMĂ PENTRU DEZVOLTAREA POMICULTURII

„Fundamentul pomului roditor" — așa este socotit, și nu fără temei, portaltoiul. De însușirile portaltoiului depind în cea mai mare măsură rezistența pomului la ger, la secetă, la boli, precocitatea lui, longevitatea, productivitatea, ca și calitatea fructelor.

In condițiile de climă și sol din țara noastră, cca 90 la sută din pomii produși în pepiniere trebuie să fie altoiți pe portaltoi proveniți din semințe de pomi sălbatici sau, în unele cazuri, pe portaltoi franc.

Este deci evident că, pentru realizarea sarcinilor trasate de Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. — care prevăd ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal să se planteze 20 milioane de pomi altoiți — avem nevoie de cantități însemnate de semințe de pomi roditori. De aceea, încă din toamna acestui an, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat va lua măsuri pentru înființarea unor centre de recoltare a semințelor de măr și păr, în una sau două regiuni cu un număr mare de pomi sălbatici. Aceste centre vor fi înzestrate cu mașini și unelte corespunzătoare pentru extragerea și mai ales pentru condiționarea semințelor. De asemenea, urmează să se înființeze 3 plantații-mame semincere a cîte 50 ha fiecare, pe lîngă cîte o pepinieră din Moldova, Transilvania și Muntenia.

Un rol hotărîtor în asigurarea necesarului de semințe revine însă gospodăriilor agricole de stat. Aceasta, cu atît mai mult cu cît — după cum se știe — pentru a se obține pomi roditori cu însușiri valoroase, este nevoie să se respecte întocmai principiul miciurinist potrivit căruia puieții portaltoi trebuie creați în condiții de sol și climă cît mai asemănătoare acelora în care se vor planta și dezvolta mai tîrziu pomii altoiți. Mergîndu-se pe această linie, s-a trasat în fiecare an ca sarcină trusturilor regionale Gostat să recolteze din regiunea respectivă cantitățile de semințe de pomi necesare.

Trebuie arătat, însă, că nu în toate regiunile s-a dat atenția cuvenită acestei probleme. Unele gospodării agricole de stat nu și-au realizat în întregime sarcinile de plan privitoare la recoltarea semințelor de fructe, iar altele au compensat semințele din unele specii cerute cu cantități obținute de la pomii pe care i-au avut la îndemînă. Astfel, anul trecut, trusturile Gostat Galați și București au avut o producție prea mare de puieți de zarzări, în detrimentul altor specii de pomi.

Este adevărat că, în asigurarea semințelor de pomi necesare însămînțărilor din pepiniere, gospodăriile agricole de stat întîmpină o serie de greutăți. Așa, bunăoară, în anul 1955—1956, unele gospodării au încheiat contracte pentru a-și procura o parte din semințe prin I.S.A.P.V.S. Au fost cazuri cînd această întreprindere nu a livrat gospodăriilor întreaga cantitate contractată sau a furnizat semințe de proastă calitate, fapt care a făcut ca în multe părți răsărirea să fie foarte neuniformă și slabă. Așa s-au petrecut lucrurile la gospodăriile agricole de stat Valea Călugărească, regiunea Ploești, Giurgiu, regiunea București, și altele.

Cînd și cum se recoltează fructele pentru semințe

In această toamnă gospodăriile agricole de stat trebuie să dea o deosebită atenție recoltării fructelor pentru extragerea semințelor. Pentru desfășurarea acestei acțiuni cu deplin succes, trebuie să se țină seama de o serie de factori. Unul dintre cei mai importanți este alegerea momentului de recoltare, care diferă de la o specie de pomi la alta. La măr și păr, de exemplu, recoltarea se face atunci cînd semințele s-au brunificat bine, iar pulpa fructului începe să se înmoaie. La sîmburoase, s-a stabilit că germinația este cu atît mai mare, cu cît fructele din care s-a extras sămînța au o coacere mai tîrzie. Face excepție la sîmburoase Mahalebul, care trebuie recoltat la coacerea în pîrgă.

Pentru a se obține o sămînță de bună calitate, fructele recoltate se sortează și se așează în grămezi, lăsîndu-se să se macereze timp de 6—10 zile. In tot acest timp, ele trebuie amestecate pentru a se aerisi bine și a se menține la o temperatură mai mică de 50 grade C (creșterea temperaturii peste această limită ar vătăma embrionul semințelor).

Extragerea și păstrarea semințelor de pomi

Extragerea semințelor cere o deosebită atenție. In acest scop, fructele se zdrobesc cu ajutorul unui zdrobitor de struguri cu valțuri, care se reglează în așa fel, încît să nu strivească semințele. Semințele se spală apoi în hîrdaie, sub un curent de apă. Spălatul nu trebuie să dureze mult, pentru ca semințele să nu absoarbă apă. Uscarea se face la umbră, în straturi subțiri, pe rogojini sau coli de hîrtie. O dată uscate, semințele se curăță de corpuri străine, cu ajutorul sitelor.

Nu se pot obține rezultate bune la răsărire dacă semințele nu sînt bine păstrate, pînă la stratificare, în saci atîrnați în camere umbrite, răcoroase și potrivit de umede. In unele cazuri, s-au obținut rezultate bune la răsărire prin însămînțarea imediată a tuturor sîmburoaselor (ca, de exemplu, la G.A.S.-Galda de Jos). Acest procedeu nu se poate aplica însă în regiunile secetoase, unde este nevoie ca pînă la însămînțare sîmburoasele să fie amestecate cu nisip umed și prestratificate în gropi săpate la locuri umbrite.

In toate cazurile și în toate regiunile, cele mai bune rezultate în producția de puieți portaltoi s-au obținut la însămînțările de toamnă.

De foarte multe ori, gospodăriile pun nereușita în producerea de puieți portaltoi pe seama calității slabe a semințelor primite prin achiziție. Aceasta nu este însă admisibil într-o gospodărie agricolă de stat, unde sînt specialiști care pot ușor aprecia dacă sămînța este bună sau nu. Semințele de bună calitate trebuie să fie pline, elastice și lucioase, iar miezul lor să fie alb și să aibă un miros plăcut, fără iz de mucegai.

In afară de aceasta, pepinieriștii trebuie să pretindă ca fiecare lot de sămînță primit să fie însoțit de un buletin de analiză, în care să se arate, pe lîngă puritatea, germinația etc., și puterea de străbatere a semințelor respective.

Dacă vor respecta indicațiile de mai sus și dacă, pe lîngă asigurarea cantităților necesare de semințe de calitate și bine condiționate, se va da atenția cuvenită și pregătirii terenului în vederea însămînțării, cît și îngrijirii puieților după răsărire, gospodăriile agricole de stat vor reuși să-și asigure în bună parte puieții portaltoi necesari, aducînd astfel contribuția așteptată la îndeplinirea planului de dezvoltare a pomiculturii noastre.

Ing. IOAN ALEXA
Direcția pomiculturii și viticulturii din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat

DIN EXPERIENȚA S.M.T.-urilor FRUNTAȘE

Cum am reușit să reducem prețul de cost al hantrului

Congresul al doilea al partidului a pus între altele în fața S.M.T.-urilor importanta sarcină ca în cel de al doilea plan cincinal să reducă prețul de cost al lucrărilor cu cel puțin 34 la sută față de anul 1955.

Colectivul de conducere al stațiunii noastre, mecanizatorii, ca și ceilalți salariați privesc această sarcină cu toată răspunderea, continua reducere a prețului de cost fiind mereu în centrul preocupărilor noastre.

Este știut că în S.M.T.-uri, prețul de cost este influențat într-o măsură foarte mare de cheltuielile aferente reparațiilor și îngrijirilor tehnice și de consumul de carburanți și lubrifianți. Experiența anilor trecuți ne-a arătat că la aceste capitole există cele mai importante posibilități de reducere a prețului de cost. De aceea, eforturile noastre s-au îndreptat îndeosebi în această direcție.

Dar, pentru a reduce numărul de reparații necesare, pentru a efectua reparațiile la un preț mai mic, printr-o chibzuită folosire a resurselor interne și prin economisirea și confecționarea cît mai multor piese de schimb în atelierele noastre, stațiunea trebuia în primul rînd să asigure o mai înaltă calificare a cadrelor. De aceea, anul acesta noi am dat mult mai multă atenție pregătirii cadrelor de mecanizatori, organizînd, îndrumînd și controlînd zi de zi activitatea desfășurată la cursurile profesionale și seminarele care s-au ținut în cursul iernii. La aceste cursuri, tractoriștii au învățat cum pot folosi utilajul agricol cu randamente înalte, atît la lucrările de prelucrare a solului, cît și la cele de semănat și întreținere a culturilor.

O metodă bună pe care am folosit-o în cursul iernii trecute a fost trecerea fiecărui tractorist care a lucrat la reparații, pe la toate posturile organizate pe ansamble și subansamble de piese. In felul acesta, ei au putut cunoaște mai bine motorul tractorului și și-au dat seama mai bine de importanța pe care o are respectarea normelor de exploatare și îngrijire a lui.

Rezultatul a fost că în campaniile din primăvara și vara acestui an, tractoarele fiind mai bine îngrijite și exploatate, nici unul n-a mai intrat în reparații generale înainte de termenul planificat.

Preocupați în egală măsură de folosirea maximă a mijloacelor tehnice de care dispunem, noi am reușit iarna trecută să reparăm în atelierul propriu 16 din cele 23 de tractoare pe care avusesem în plan să le trimitem la centrul mecanic Constanța. Pentru aceasta, s-au recondiționat o serie de piese de schimb, ca injectoare, carcase, cutii de viteză, papuci-steluțe etc., iar altele, ca axe, șuruburi, filtre etc., au fost confecționate din nou. Numai prin recondiționarea și confecționarea acestor piese s-au economisit 100.439 lei.

In total, la lucrările de reparații efectuate iarna trecută, stațiunea a economisit peste 120.000 lei.

Trebuie să arătăm că toate reparațiile făcute în atelierele proprii au fost de cea mai bună calitate, neînregistrîndu-se pînă acum nici o defecțiune care să frîneze utilizarea tractoarelor și mașinilor agricole.

O contribuție importantă la reducerea prețului de cost au adus-o în acest an și economiile realizate de către mecanizatorii noștri, la combustibil și lubrifianți.

Iată economiile înregistrate pe fiecare produs în parte:

Produsul	Consumul pentru producție de la începutul anului		Consum prin deplasări făcute în gol	
	Plan în kg.	Realizat în kg.	Plan în kg.	Realizat în kg.
Motorină	560.113	401.215	27.111	11.175
Petrol	1.219	1.180	59	—
Benzină	18.229	10.555	884	173
Ulei – 312	19.814	14.229	—	—
Ulei Gost.	26.814	15.779	—	—
Valvolină	9.357	6.630	—	—
Vaselină	11.374	4.549	—	—

Valoarea totală a economiilor înregistrate la acest capitol însumează peste 200.000 lei.

Economiile realizate la carburanți și lubrifianți au fost posibile datorită respectării cu strictețe a normelor de consum, prin înlăturarea risipei în mînuirea acestora, cît și prin evitarea pe cît posibil a deplasărilor în gol. Fiecare brigadă a fost înzestrată cu cîte o cisternă pentru transportul și depozitarea motorinei.

Cît privește alimentarea tractoarelor cu motorină, această operație se face direct din cisternă în rezervorul tractorului, cu ajutorul unei pompe centrifugale, ceea ce înlătură cu totul risipa.

O altă măsură care a contribuit la economisirea combustibilului a fost și înzestrarea brigăzilor, pe lîngă cisterne, și cu butoaie din tablă, astupate cu dopuri de fier și nu cu dopuri de lemn. Anul trecut, din cauză că multe butoaie aveau dopuri de lemn, s-au pierdut cantități apreciabile de combustibil.

De asemenea, în acest an am avut grijă ca toate brigăzile să fie înzestrate și cu pîlnii și găleți suficiente pentru alimentarea tractoarelor.

Nu numai pe calea reducerii cheltuielilor planificate, ci și pe calea — la fel de importantă — a creșterii producției, duce colectivul nostru bătălia pentru obținerea unui preț de cost cît mai scăzut per hantru. Se știe doar că, cu cît volumul de cheltuieli se repartizează la un număr mai mare de hantri, cu atît se reduce costul fiecărui hantru. De aceea, folosirea mașinilor cu maximum de randament prin utilizarea întregii lor capacități de lucru este o preocupare continuă a mecanizatorilor noștri.

Bunăoară, în stațiunea noastră se organizează în mod obișnuit cupluri formate din cultivator, semănătoare și grapă, cupluri din cîte două și trei semănători, din cîte două secerători-legători, ori trei secerători simple, din cîte două cositori etc. In primăvara acestui an, Gheorghe Nuțu, lucrînd cu un cuplu de două semănători I.A.R.-511, a însămînțat zilnic cîte 24—26 de hectare, în loc de 11 hectare, cît era norma; în vară, tractoriștii Dumitru Paraschiv, Florea Pascu și alții care au secerat cu cupluri de cîte două secerători-legători au realizat zilnic între 14—16 hectare, în loc de 6-8 hectare.

Folosirea rațională a mașinilor, îngrijirile tehnice făcute conform normativului și aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate de lucru (cum e metoda graficului orar la arături, discuit, cultivat etc.), au făcut posibil ca în campania de primăvară să realizăm 14.024 de hantri în loc de 10.505, cît prevedea planul, iar în campania de vară, 19.480 de hantri, în loc de 16.553 de hantri.

Toate acestea au dus la o simțitoare reducere a prețului de cost. In general, numai în primul semestru al anului, prețul de cost al hantrului a fost redus cu 8.42 lei față de cel planificat (de la 115.84 lei la 107.42 lei).

Mecanizatorii noștri sînt hotărîți să obțină și în campania agricolă de toamnă rezultate cît mai bune în lupta pentru creșterea producției și reducerea continuă a prețului de cost. Deja ei au obținut unele realizări de seamă. Astfel, în unitățile deservite au pregătit terenul pentru rapiță pe o suprafață de 420 de hectare, pentru secară furajeră pe 1.100 de hectare, pentru orz, pe 640 de hectare, iar pentru cultura grîului au făcut arături pe o suprafață de peste 3.600 de hectare, depășind cu mult prevederile planului pînă la data actuală.

Ing. VASILE MARINESCU
agronom șef la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța

Au rezolvat problema seminței de grîu

Incă de la început în anul 1954, cînd a luat ființă gospodăria lor colectivă, colectiviștii din comuna Tălmăciu, raionul Sibiu, au avut de rezolvat o problemă importantă — problema asigurării unor semințe de soi, în special de grîu. Este drept că în toamna lui 1954, statul le-a venit în ajutor, dîndu-le, în schimb, grîu bun de sămînță de la baza de recepție. Rezolvarea în întregime a problemei semințelor a rămas însă, cum era și firesc, în sarcina colectiviștilor. De aceea, în toamna următoare, pe lîngă cultura mare de grîu, colectiviștii din Tălmaciu, sfătuiți de inginerul agronom Matei Vasile, au organizat un lot semincer în suprafață de 5 hectare, pentru a-și asigura grîu bun de sămînță.

In vara aceasta, de pe lotul semincer, colectiviștii din Tălmaciu au obținut o recoltă de grîu mare și de foarte bună calitate, care le asigură întreg necesarul de sămînță la această cultură.

Cum au lucrat colectiviștii din Tălmaciu de-au obținut rezultate atît de bune, ne povestește brigadierul gospodăriei, tov. Mihail Lang, care a desfășurat o muncă stăruitoare în această direcție.

— După sfaturile inginerului Matei Vasile, noi am ales pentru lotul semincer un teren pe care îl avusesem cultivat cu legume și zarzavaturi, „loc gras", cum zicem noi. Terenul acesta a fost arat la o adîncime de 18-20 cm cu tractoarele S.M.T.-ului Turnișor și apoi boronit, pentru a păstra apa în sol.

In răstimpul de vreo 20 de zile, pînă la însămînțare, conducerea gospodăriei a procurat prin schimb, de la baza de recepție, sămînța necesară de grîu de bună calitate, care a fost triorată încă o dată și tratată cu arbavit. Această sămînță a avut o putere de încolțire de 98 la sută și greutatea hectolitrică de 80 kg. Am însămînțat cu ajutorul semănătorilor, la o adîncime de 4-6 cm, în rînduri obișnuite. Toate aceste lucrări noi le-am făcut după îndrumările inginerului agronom Matei Vasile, care ne-a ajutat foarte mult.

Tov. Mihail Lang mi-a povestit apoi cum a fost îngrijit grîul de pe lotul semincer:

— Așa după cum recomandă agrotehnica, în primăvară noi am boronit terenul, pentru a sparge scoarța formată la suprafața lui și a ajuta la aerisirea rădăcinilor, iar plivitul l-am repetat de două ori, lăsînd astfel în lan numai fir și fir de grîu. Cînd a venit vara și grîul de pe lotul nostru semincer a început să bată în galben, mulți trecători se opreau în loc, minunîndu-se de frumusețea lui, adaugă tov. Lang, cu o vădită și întemeiată mîndrie. Lanul crescuse înalt, avea spice mari, pline de boabe și se legăna în adierea vîntului.

La treierat, colectiviștii au scos de pe cele 5 hectare ale lotului semincer, aproape 15.000 kg de grîu, numai bob și bob.

Acum putem spune că am rezolvat problema necesarului de semințe de grîu, a încheiat brigadierul colectivei. Toamna aceasta, vom însămînța numai grîu obținut de noi pe lotul semincer.

Și mai este ceva, a adăugat tov. Lang: recolta bogată și frumoasă obținută pe lotul semincer a dovedit și colectiviștilor, ca și celorlalți țărani din comună, importanța pe care o are respectarea întocmai a legilor agrotehnice. Și aceasta, zic eu, nu-i puțin lucru.

D. ION

Muncă unită — venituri mari

Zilele trecute, membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Costieni, cea mai tînără colectivă din raionul Rîmnicu Sărat, au primit avansul de 40 la sută pentru zilele-muncă efectuate de la începutul lunii aprilie — cînd a luat ființă gospodăria — și pînă la 15 august.

Muncind cu sîrguință, colectiviștii din Costieni au reușit să obțină la toate culturile producții medii care întrec cu 400-500 kg la ha pe cele realizate de țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pentru fiecare zi-muncă efectuată, au revenit cîte 2,110 kg de grîu, 2,300 kg de ovăz, 0,062 kg de brînză, 17 kg de furaje și altele. Bucur Socrate, unul dintre cei mai harnici colectiviști, care împreună cu 2 membri ai familiei sale a făcut 232 de zile-muncă, a dus acasă 590 kg de grîu, 533 kg de ovăz, 15 kg de brînză și bani.

★

Gospodăria colectivă din comuna Doljești, raionul Roman, a dobîndit și în acest an succese importante în sporirea producției agricole și în dezvoltarea avuției obștești. Așa, bunăoară, la grîu a obținut o recoltă de 1.800 kg la ha — mai mult cu 500 kg decît țăranii muncitori individuali din comună — iar la orz și ovăz, 1.700 și respectiv 1.750 kg la ha. De curînd, la această gospodărie colectivă a avut loc împărțirea avansului de 40 la sută. Cu acest prilej, colectivistul Ion Șt. Toma, care pînă la 15 august a efectuat împreună cu soția sa 485 de zile-muncă, a primit 1.165 kg de grîu, însemnate cantități de orz, ovăz, 25 kg de brînză, alte produse, precum și bani.

★

Zilele acestea, la gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcueni, a avut loc împărțirea avansului de 40 la sută.

Rodul bogat din acest an a umplut de belșug casele colectiviștilor.

Cei care trăgeau carul plin cu cerealele primite de colectivistul Ion Pop în contul celor 532 de zile-muncă efectuate se opreau mereu sub greutatea celor 1.350 kg de grîu. El a mai primit în contul zilelor-muncă 2.660 kg de paie, precum și suma de 1.596 lei. Colectivistul Emeric Ocși a primit și el aproape 1.300 kg de grîu și 1.550 lei.

Gh. Bobec
corespondent

O dată cu colectiva, cresc oameni noi

Cine nu cunoaște — fie și din auzite — Maglavitul, satul unde în trecut se culbărise întunericul și unde superstiția hălăduia în voia ei, proteguită și hrănită cu bună știință de mai marii timpului acela? Ani și ani s-a trîmbițat pe toate căile despre fel de fel de vedenii înșelătoare care — chipurile — pogorau din cer, înfățișîndu-se ciobanului ales și îndemnînd la pocăință. Oameni simpli de prin toate satele, cu mințile împovărate de scornelile popești, dădeau năvală spre ciobanul tont și gîngav. Aduceau cu ei și bruma de avut pe care îl aveau. Il ofereau în dar. Așa era porunca „moșului".

Dar vremea înșelătoriilor s-a stins pentru vecie. Maglavitul, ca și celelalte așezări de pe cuprinsul țării, a ieșit din întuneric. Arătări amăgitoare nu se mai ivesc. S-au risipit și ele, ca și ceața care le învăluia. Lumina adevărului răzbate tot mai mult în mințile și inimile oamenilor, îndrumîndu-i pe făgașul noului, spre fericire și belșug.

★

De curînd, am vizitat gospodăria colectivă „1 Mai" din Maglavit. Am admirat clădirile durate de colectiviști, pătulele aproape pline cu porumb — pe care tocmai îl culeg — remiza și păierul, grajdul, magazia, atelierele, incubatoarele, maternitatea pentru scroafe. Am văzut uneltele și vitele. Mi-am desfătat privirile trecînd prin încăperile clădirii sediului și grădinițele de copii, prin curte, pe la colțul roșu. Am vorbit cu oamenii: cu președintele, cu brigadierii, cu colectiviști. Peste tot am întîlnit asemenea înfăptuiri încît le poți numi minuni. Dar nu din cele mincinoase, ori ascunse sub obrocul neștiinței. Am văzut minuni adevărate, înfăptuite la lumina zilei. Despre una din ele, cea mai minunată, vreau să povestesc. Despre colectiviști. Sînt oameni noi, pe care face să-i cunoști și care cresc o dată cu gospodăria colectivă.

...Actualul președinte n-are încă 28 de ani. Dar nu pentru cît e tînăr l-au pus președinte. Are merite. Acum 3 ani, era un simplu muncitor într-o brigadă. Dar înțelept ca un bătrîn și iute ca argintul viu. La [illegible]. Iar la sfat, parcă citea din carte. L-au pus brigadier și l-au trimis la cursul de specializare pentru cultura bumbacului. Cînd s-a înapoiat, a pus în aplicare cunoștințele pe care și le însușise. Din îndemnul lui au aplicat colectiviștii la cultura bumbacului regulile agrotehnice cerute: 4 prașile, îngrășăminte chimice, cîrnitul și ciupitul, recoltarea „ca la carte" și sortarea după calități. Au obținut față de plan un spor de 600 kg la hectar, adică 9.000 kg de bumbac în plus.

Toamna, adunarea generală i-a propus pe brigadierul Florea Fintînă să urmeze cursurile unei școli de președinți, care funcționa pe lîngă Institutul agronomic din Craiova. Le-a urmat. La terminarea lor a obținut diploma de merit și calificarea de agronom. Acum e președinte. Și-a propus să facă toate muncile cu respectarea regulilor agrotehnice, să introducă norma individuală, să lărgească fermele de animale, să organizeze o brigadă de pescari. Colectiviștii îl urmează întru totul și sînt siguri că gospodăria lor va înflori din an în an. Doar nu degeaba au ei președinte-agronom.

Și brigadierii sînt școlarizați: Ion Fintînă are școala zootehnică, Costică Toncea, pe cea legumicolă, iar Petre Bicu a făcut școala de brigadieri de cîmp. Sînt oameni care pînă ieri-alaltăieri abia știau să buchisească. Sînt oameni care pînă nu de mult mai susțineau că nu e bine să însămînțezi porumbul pînă ce n-au înflorit salcîmii. Astăzi, ei discută și aplică reguli agrotehnice înaintate și obțin producții mari: 1.700 kg de grîu și 3.000 kg de porumb boabe la hectar. Nu-s oare toate acestea lucruri minunate?

Dar cîți alți oameni nu se înnoiesc în colectivă? Credeți că Marin St. Iepure mai e tot cel care era acum 5 ani? Nici pomeneală. Ba e sigur că nici el nu se mai recunoaște. Nu putea să-și mute omul gîndul de la caii „lui" și pace. Mai în fiecare seară se ducea la grajd și căsuna pe Nică Badea: că nu-s îngrijiți cum se cuvine, că nu-s țesălați la vreme, că grăunțele-s așa, că așternutu-i prea puțin. Iar cînd avea nevoie să-și aducă lemne din pădure ori să-și ducă grîu la moară, numai ce-i lua și dus era. Să se fi pus de-a curmezișul careva, că-o tăia pe dată:

— Ce vrei, mă? Nu-s caii „mei"?

Dar astăzi, cum stau lucrurile cu Marin? Chiar el îl ia în rost pe cel care amestecă proprietatea colectivă cu cea personală. Nu l-a criticat el în ședință pe Mihai Văduva că și-a permis să folosească boii colectivei fără aprobare?

Nici cu atitudinea față de muncă n-a mers lesne. Au fost oameni care nu se prea dădeau în vînt la treabă. Alexandru Cosoveanu, bunăoară, n-a făcut în primul an decît vreo zece zile-muncă. Cornel Cioamă, tot așa. Credeau, pe semne, că-i destul să te înscrii și colectiva-ți dă de toate. Dar cînd au văzut că [illegible]. Astăzi vin la muncă și ei, și familiile lor. Iar colectiva-i mîndră: din 228 de brațe, cîte are, 209 participă regulat la toate muncile.

Multe s-ar putea vorbi despre minunile săvîrșite din gospodăria colectivă „1 Mai". Mare zarvă a stîrnit, de pildă, astă-primăvară, nea Dumitru Iepure, cel cu incubatoarele. Colectiviștii se temeau că strică ouăle. Cînd a văzut Mitran Pisică „lăzile" cu cele 1.300 de ouă puse la clocit, nu s-a mai stăpînit:

— Cum vrei să scoți pui fără cloșcă? Mi se pare c-ai să-ți vinzi văcuța să acoperi paguba.

Iar Sofica M. Olteanu o trînti și ea:

— Ai să scoți tu pui din lada asta cînd o face plopul mere.

Nu s-a mîniat. Știa prea bine că Sofica, nu din răutate, ci din neștiință spune vorbe fără judecată. S-a împotrivit îndemnului de-a-i aplica o lecție. Dar un cuvînt din cele grele tot a cumpănit că i se cade.

— De-oi da greș cu lada, ai vezi la tine ca să-mi împrumuți o cloșcă, i-a zvîrlit el vorbă de răspuns. Și și-a văzut de treburi. Iar după împlinirea vremii sorocite, a chemat-o pe Sofica la incubator:

— Hai, procleto, să vezi golășeii.

S-a crucit femeia cînd a dat cu ochii de puzderie de pui. I se părea că-i vis, ori arătare. Și-a stupit în sîn, șoptind din buzele uscate:

— Piei, satano!

Dar „satana" n-a pierit. Iar rotocoalele cu cioc și aripi au continuat să piuie din cașul mărunțit de mîinile dibace ale lui Dumitru Iepure. In scurtă vreme, nici Mitran și nici Sofica nu l-au mai luat în rîs. Iar cînd au aflat de la socotitor că „lada" lui Dumitru Iepure aduce colectivei un venit de peste 2.000 lei pe lună, bani peșin, au început să-l laude.

NICOLAE COMANICI

In afară de culturile cerealiere, în gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, se dezvoltă și pomicultura, viticultura, grădinăria și apicultura. Aplicînd măsurile noi agrotehnice, executînd la timp și cu conștiinciozitate toate lucrările, colectiviștii reușesc să-și vadă încununate de succes eforturile depuse.

Iată-i acum, plini de voie bună, la culesul prunelor de masă și al perelor, pe care le vor valorifica în parte la centrul de semiindustrializare a fructelor, ce se află chiar în comuna lor.

Fructele de calitate superioară vor fi vîndute Aprozarului pentru a fi desfăcute pe piețele orașelor și în centrele muncitorești din apropiere.

In cea de a doua fotografie: brigada condusă de colectivistul Ion Tobă recoltează cartofii de pe tarlaua situată la marginea livezii. Graba este cu atît mai mare, cu cît alte și alte treburi îi așteaptă pe harnicii colectiviști și ei nu vor să rămînă în urmă cu nici una dintre ele.

BELȘUG DE ROADE

Primele uzine de vinificație din regiunea Bacău

In vederea campaniei de vinificație din acest an, în regiunea Bacău au fost înființate 9 centre de vinificație cu o capacitate de peste 360 de vagoane de struguri.

Intreprinderea regională vin-alcool Bacău a și primit o parte din utilajul necesar dotării acestor centre, printre care două prese mari, cu o capacitate de 5 vagoane de struguri, 20 de prese manuale cu o capacitate de 1500 kg fiecare, 60 de căzi cu o capacitate de 20 de vagoane, 500 de butoaie de transport, 17 cîntare bascule și 2 mașini automate pentru spălatul sticlelor.

In campania din acest an, 4 centre de vinificație vor fi complet electrificate.

In majoritatea centrelor de vinificație au fost asigurate posibilități de cazare și cantine pentru muncitorii ce le vor deservi.

La Podul Turcului, raionul Zeletin, a fost terminată construcția primei uzine de vinificație din regiune, cu o capacitate de depozitare de 60 de vagoane, iar la Păunești, raionul Adjud, se construiește o a doua mare uzină de vinificație care va avea o capacitate de 160 de vagoane.

Această uzină va intra parțial în funcțiune încă de anul acesta.

Se schimbă fața satelor

Noile construcții ce răsar mereu în satele regiunii Suceava vorbesc de la sine despre viața tot mai prosperă pe care o trăiesc azi și țăranii muncitori din această parte a țării.

Numai în ultimii 2 ani, unitățile cooperatiste din regiune au distribuit țăranilor muncitori, în afară de alte produse industriale, ca îmbrăcăminte, încălțăminte etc., și materiale de construcție, ca var, ciment, țiglă și carton asfaltat, în valoare de peste 12.500.000 lei.

Cu aceste materiale și cu cele procurate din resurse locale din satele regiunii, s-au construit în acest răstimp aproape 16.000 de noi case de locuit. Numeroși țărani muncitori au construit adăposturi pentru vite, și-au refăcut gospodăriile, și-au împrejmuit curțile cu garduri de scîndură etc. Aproape 600 de oameni ai muncii de la sate și-au construit case cu ajutorul creditelor pe termen lung acordate de către stat.

In 25 de comune, țăranii muncitori au construit prin autoimpunere și prin muncă voluntară cămine culturale spațioase, cu săli de spectacol, cluburi, biblioteci, iar în alte 24 de sate, au ridicat școli noi. De asemenea, în satele din regiunea Suceava s-au reparat drumuri, poduri, s-au amenajat terenuri de sport etc.

Aceste construcții și amenajări dau satelor Sucevei o înfățișare nouă, tot mai frumoasă.

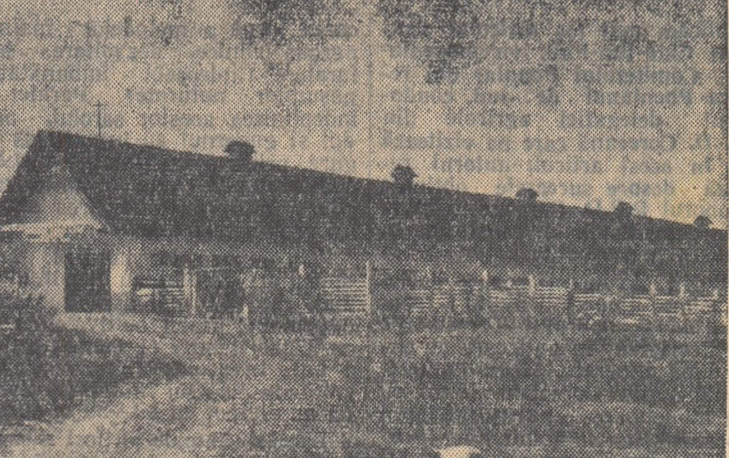
Construcții de folos obștesc prin autoimpunere

La Deleni, Cristești, Hărmănești și în alte localități din regiunea Iași, în ultimii ani s-au ridicat prin autoimpunere cîte 3-4 construcții. Din anul 1952 și pînă acum, în această regiune s-au înălțat prin autoimpunere 354 de construcții, printre care 105 școli și 26 de cămine culturale, 113 poduri și podețe și altele. Alte 230 de construcții au fost renovate capital.

Anul acesta, în 710 sate din regiunea Iași au avut loc adunări populare în care cetățenii au stabilit noile obiective pe care le vor executa prin autoimpunere: 130 de școli, dintre care 75 sînt în lucru, 88 de cămine culturale, dintre care 48 sînt în curs de construcție, 198 de poduri și podețe, dispensare, case de nașteri, băi comunale și alte numeroase construcții de interes obștesc.

(Agerpres).

Animalelor — construcții trainice și corespunzătoare

G.A.S. Hălăucești își mărește an de an efectivul de animale. In fotografie: noua maternitate modernă pentru scroafe, cu o capacitate de 100 de capete, recent construită și dată în folosință.
(Foto: D. CONSTANTINESCU)

Cît mai multe furaje însilozate!

Acțiunea de recoltare și însilozare a porumbului furajer este în plină desfășurare în întreaga țară. In numeroase gospodării agricole de stat, gospodării colective, întovărășiri zootehnice, stațiuni comunale de montă și gospodării țărănești individuale s-au recoltat și însilozat pînă în prezent cantități de porumb mult mai mari față de aceeași perioadă a anului trecut. Unitățile care au însilozat furaje și le-au dat drept hrană animalelor nu mai părăsesc metoda însilozării, deoarece s-au convins de avantajele economice pe care le oferă aplicarea ei.

In multe raioane și comune, organele de stat și agricole depun o muncă susținută în rîndul crescătorilor de animale, lămurindu-i asupra foloaselor mari ce se obțin prin hrănirea animalelor cu nutreț însilozat și ajutîndu-i în mod practic să aplice cele mai bune metode de însilozare.

Pretutindeni, în orice raion și comună există posibilități pentru însilozarea unor cantități tot mai mari de furaje. Totuși, rezultatele obținute pînă în prezent pe acest tărîm diferă mult de la o regiune la alta și chiar între raioanele din aceeași regiune. Cantitățile de furaje care s-au însilozat sînt mult prea mici față de nevoi. Aceasta, deoarece în multe locuri însilozarea furajelor este neglijată.

In articolul de față, vom arăta cum decurge acțiunea de însilozare a porumbului furajer în raioanele Tecuci, regiunea Galați, și Adjud, regiunea Bacău, raioane cu posibilități asemănătoare, dar care au rezultate cu totul diferite în această acțiune.

Muncă sîrguincioasă — rezultate îmbucurătoare

Pentru organele de stat și agricole, ca și pentru conducerile unităților agricole socialiste din raionul Tecuci, pregătirea acțiunii de însilozare a porumbului furajer a constituit de la bun început o preocupare serioasă. In acest scop, a fost organizată din timp o consfătuire, la care au participat peste 100 de delegați din întreg raionul. Cu acest prilej, participanților li s-a explicat amănunțit avantajele însilozării, iar printr-o demonstrație practică li s-a arătat cum trebuie făcută însilozarea pentru a se obține un nutreț de bună calitate. Secția agricolă a raionului a luat din timp măsuri pentru a se amenaja și dezinfecta toate silozurile existente, îndrumînd totodată gospodăriile colective și sfaturile populare comunale în vederea construirii de noi silozuri. Tocătorile mecanice și cele manuale existente în raion, fiind din vreme puse în stare de funcționare, au fost repartizate — pe baza unui plan — unităților respective, cu indicația de a fi folosite cu maximum de randament. Tehnicienii și inginerii zootehniști de la raion și puncte agricole s-au deplasat în unitățile agricole socialiste și în comune, unde, pe baza studierii și cunoașterii situației concrete, au stabilit suprafețele de pe care porumbul va fi pus la siloz, mijloacele de recoltat, transport și tocat, brațele de lucru necesare etc.

Totul fiind pregătit, însilozarea porumbului a putut începe, în raionul Tecuci, în momentul cînd plantele au ajuns în faza de vegetație lapte-ceară. Pînă acum cîteva zile, numai în cele două gospodării agricole de stat din raion — G.A.S. Țigănești și G.A.S. Ghidigeni — se însilozase o cantitate de peste 1.200 tone de porumb.

Zeci de tone de porumb furajer au însilozat în bune condiții și gospodăriile agricole colective din comunele Munteni, Cotoroaia, Țepu și altele. Pentru a mări spațiile de înmagazinare, colectiviștii din comuna Munteni, de pildă, au construit silozuri sistem-baterii, cu o capacitate de peste 10 vagoane, pe care acum le-au umplut cu porumb tocat mărunt și presat puternic.

Nici sfaturile populare comunale nu s-au lăsat mai prejos. Fiind hotărîte să asigure producătorilor pentru perioada iernii nutreț suficient și de bună calitate, stațiunile de montă din orașul Tecuci și comuna Cosmești au însilozat pînă acum cîteva zile cîte 5 și respectiv 6 vagoane de porumb.

Din cauză că în raion nu există suficiente mijloace mecanice pentru tocatul porumbului, însilozarea decurge într-un ritm prea încet față de necesități. Și aceasta pentru că S.M.T.-ul Tecuci și îndeosebi tov. Barbu Samuel, inginerul șef, n-a luat măsuri pentru transformarea în tocători a celor 15 batoze reformate, care în momentul de față zac în curtea S.M.T.-ului. Cu ajutorul acestora, se puteau toca în numai cîteva zile zeci de tone de porumb furajer, scurtîndu-se astfel mult timpul de executare a lucrării.

Unde domnesc nepăsarea și dezinteresul

Să vedem acum cum se prezintă situația în raionul Adjud, regiunea Bacău.

Imediat ce treci în acest raion și vizitezi cîteva comune și unități agricole, îți poți da ușor seama că aici nu se face nimic în vederea însilozării porumbului, deși plantele au ajuns de mult în faza de vegetație lapte-ceară. Pînă mai zilele trecute, în cuprinsul acestui raion nu se însilozase nici o tonă de porumb.

Căror cauze se datorește această rămînere în urmă? De ce este tărăgănată acțiunea de însilozare a furajelor?

De la bun început trebuie arătat că organele de stat și agricole raionale n-au dat atenția cuvenită acțiunii de însilozare a furajelor, neasigurînd condițiile tehnico-materiale necesare și neîndrumînd pe crescătorii de animale pentru ca aceștia să cunoască cînd și cum anume se face însilozarea, cu ce mijloace și în cît timp. Consfătuirea cu caracter demonstrativ pe tema însilozării furajelor, care urma să fie organizată pe raion, nici pînă acum n-a avut loc. Nimeni n-a controlat cîte dintre silozurile vechi mai pot fi folosite, dacă sînt amenajate, ce utilaj pentru tocatul porumbului există, unde trebuie și din ce pot fi construite noi silozuri. Nici un fel de sprijin nu s-a acordat gospodăriilor colective care n-au mai însilozat pînă acum furaje. Comitetul executiv al sfatului popular raional, în loc să-i îndrume pe toți inginerii și tehnicienii zootehniști să se ocupe temeinic de însilozarea furajelor, i-a detașat în comune pe o perioadă îndelungată de timp, trasîndu-le cu totul alte sarcini decît cele care le revin pe linia sectorului zootehnic. Astfel, inginerul Ștefan Constantin și tehnicianul Pavel Popa, zootehniști la punctele agricole Sascut și Cotofănești, au fost trimiși în comunele Corbasca și Căiuți să sprijine pregătirea campaniei de toamnă, în timp ce în raza punctelor agricole de care răspund nu s-a însilozat nici un fir de porumb.

In raionul Adjud, ca și în întreaga regiune Bacău, pot și trebuie să fie însilozate cantitățile necesare de porumb potrivit numărului de animale existent. Acum este momentul pentru a se asigura animalelor „pășunea de iarnă" și el nu trebuie pierdut. Organele de stat și agricole locale poartă o mare răspundere în această privință. Ele trebuie să considere însilozarea furajelor o însemnată problemă economică, de a cărei justă rezolvare depinde creșterea producției la animale, îmbunătățirea aprovizionării populației cu lapte, carne etc.

Ing. T. BILBIIE și GH. ROȘU

O pildă demnă de urmat

In regiunea București, acțiunea de însilozare a furajelor este în plină desfășurare.

Un exemplu bun de urmat îl dau numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din raionul Domnești, care s-au asociat cîte trei-patru în scopul însilozării furajelor în comun.

Săpînd gropi simple, țăranii muncitori asociați din acest raion au însilozat pînă acum 195 tone de furaje.

Prin dezvoltarea multilaterală a producției — spre întărirea economică a G. A. C.

Cultura legumelor — o ramură de producție deosebit de rentabilă

Gospodăria colectivă „Timpuri noi" din comuna Dudești-Cioplea este așezată chiar în perimetrul orașului București, deci în imediata apropiere a unor mari piețe de desfacere. Cum era și firesc, ea și-a dezvoltat acele ramuri de producție care-i aduc însemnate venituri bănești și asigură produsele necesare satisfacerii nevoilor de trai ale colectiviștilor. Astfel, alături de creșterea animalelor, legumicultura și pomicultura ocupă un loc important în economia gospodăriei noastre.

Gospodăria noastră colectivă mai are și alte condiții favorabile dezvoltării sectorului legumicol. Astfel, aproximativ 25 la sută din totalul suprafeței arabile de care dispunem — adică cca 50 ha de teren — se pretează la cultura legumelor, fiind formată din terenuri profunde, de natură aluvionară, situate în lunca rîului Dîmbovița. In afară de aceasta, mulți dintre membrii gospodăriei noastre sînt pricepuți în ale grădinăriei, deoarece înainte de a fi colectiviști ei s-au îndeletnicit ani de-a rîndul — în gospodăriile lor individuale — cu cultivarea legumelor.

Totuși, gospodăria colectivă „Timpuri noi" nu a fost îndrumată de la înființarea ei, adică din toamna anului 1950, spre dezvoltarea sectorului legumicol. In primii 2—3 ani ai existenței sale, ea nu producea decît cantități cu totul neînsemnate de legume și zarzavaturi. Dar, începînd din anul 1954, gospodăria a pornit pe calea dezvoltării treptate a legumiculturii, punînd îndeosebi accentul pe producerea acelor sorturi de legume care constituie baza aprovizionării populației: roșii, vinete, ardei, varză, cartofi, conopidă etc.

Intrucît însă nu putea fi vorba de folosirea apei din rîul Dîmbovița, a fost nevoie să se execute chiar de la început unele lucrări de amenajare. Astfel, s-a construit un gropan de colectare a apei prin infiltrare și izvoare. Au fost apoi procurate și instalate două electropompe de cîte 4 țoli cu ajutorul cărora apa din gropan este împinsă pe suprafețele irigabile. In vederea însămînțării și apoi a repicării răsadurilor culturilor de legume timpurii — conopidă și varză timpurie, ardei iute și gras, pătlăgele roșii etc. — gospodăria a construit, încă din luna februarie a anului 1955, răsadnițe calde, îngropate pe o suprafață de 120 m.p.

In vara anului 1955, suprafața totală ocupată de sectorul legumicol în gospodăria noastră a fost de 12,50 ha.

In vederea obținerii unor recolte cît mai mari de legume, noi ne-am preocupat îndeaproape de aplicarea măsurilor recomandate de agrotehnică. Așa, de exemplu, noi am administrat în fiecare an pe suprafața destinată culturii legumelor însemnate cantități de îngrășăminte chimice azotate, potasice și fosfatice. Aplicînd și alte măsuri agrotehnice, cum ar fi folosirea soiurilor selecționate de legume, pregătirea unui răsad viguros produs în ghivece nutritive etc, am obținut producții însemnate. Astfel, în anul trecut, cultura roșiilor din soiul Țigănești (seria 71) a dat o producție de peste 20.000 kg la ha; la conopida de toamnă, am obținut 20.000 kg la ha, avînd unele exemplare care au atins greutatea de 3—4 kg; la cartofi, am realizat o producție de 17.000 kg la ha, iar cultura prazului a dat o producție de 42.000 kg la ha.

Din valorificarea unei părți din producția legumicolă, gospodăria noastră a realizat în anul trecut un venit de 112.000 lei. La acesta trebuie adăugată suma de 32.000 lei, reprezentînd contravaloarea produselor legumicole distribuite membrilor colectiviști pentru zilele-muncă efectuate. Veniturile realizate de noi în sectorul legumicol în anul 1955 reprezintă aproape 20 la sută din totalul veniturilor dobîndite de gospodărie. Sumele realizate prin cultivarea legumelor au fost folosite în felul următor: la fondul indivizibil s-a repartizat suma de lei 11.200; la fondul social-cultural, suma de lei 2.240; cu 6.000 lei s-a participat la rambursarea creditelor de investiții; iar restul de 92.560 lei au fost repartizați membrilor colectiviști la zile-muncă, revenind cîte 4,80 lei pentru fiecare zi-muncă.

Pe lîngă faptul că legumicultura ne asigură venituri însemnate prin valorificarea produselor obținute, ea mai contribuie și la dezvoltarea altor ramuri de producție din gospodăria noastră colectivă. Astfel, în toamna anului 1955, prin folosirea în hrana animalelor a resturilor rezultate după recoltarea anumitor culturi legumicole, ca varză, conopidă de toamnă, dovlecei etc., a fost economisită cantitatea de cca 30 tone de furaje. Dacă luăm ca termen de comparație prețul furajelor pe piața locală, rezultă că folosirea acestor deșeuri în furajarea animalelor a dus la o economie de cca 20.000 lei. De asemenea, în intervalul de timp martie-noiembrie, sectorul legumicol a contribuit și la asigurarea hranei în crescătoria noastră de iepuri. Aici au fost folosite resturi rezultate din culturile de spanac, salată, varză, conopidă etc. Pe această cale a fost realizată o economie de furaje în valoare de cca 5.000 lei.

Incă la sfîrșitul anului 1955, noi am avut satisfacția să constatăm că sectorul legumicol a fost pentru gospodăria noastră deosebit de rentabil. Am socotit cheltuielile de producție: 1.800 lei reprezentînd costul semințelor, 2.450 lei costul energiei electrice folosite la irigare, 500 lei costul fungicidelor întrebuințate și 68.640 lei contravaloarea celor 2.860 de zile-muncă efectuate de brigada legumicolă. Am obținut un total de 73.390 lei. Am făcut apoi calculul veniturilor: 112.000 lei proveniți din valorificarea pe piață a produselor marfă, 32.000 lei reprezentînd contravaloarea legumelor distribuite colectiviștilor în natură și 25.000 lei echivalentul economiilor realizate prin furajarea animalelor cu resturi provenite din grădina legumicolă. Am ajuns astfel la cifra de 169.000 lei. Rezultă de aci un excedent de 95.610 lei, sumă ce reprezintă venitul net realizat de gospodărie din grădina de legume în anul 1955.

La cele arătate pînă aci se mai poate adăuga faptul că sectorul legumicol, aducînd venituri aproape tot timpul anului, ne-a asigurat în bună măsură posibilitatea de a împărți colectiviștilor lunar avansuri bănești încă din anul 1955. Aceasta a contribuit mult la dezvoltarea cointeresării materiale a colectiviștilor în rezultatele muncii lor. Ca urmare, ei au participat mai regulat la lucru, asigurînd executarea la vreme a tuturor muncilor agricole.

Avînd la bază experiența anului 1955, membrii gospodăriei noastre colective au stabilit în planul de producție pentru acest an extinderea suprafeței cultivată cu zarzavaturi și producerea unor cantități mai mari de legume timpurii, spre a putea valorifica pe piață cantități mari de produse. Astfel, am cultivat cu legume o suprafață de 19 ha. Conform planului, veniturile se vor ridica la suma de 235.000 lei, sumă care reprezintă 26 la sută din venitul total planificat al gospodăriei noastre colective pe anul 1956. Valorificarea unei părți din producția legumicolă realizată pînă în prezent ne-a dat posibilitatea să împărțim colectiviștilor pînă acum avansuri bănești pînă la 15 lei la zi-muncă.

Hotărîți să traducem în viață sarcinile trasate prin rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c., noi considerăm ca o preocupare principală a noastră extinderea culturii legumicole și introducerea de noi culturi care se pot valorifica avantajos pe piața locală. Astfel, în toamna acestui an, vom extinde cu încă 2 ha cultura căpșunilor, ajungînd la suprafața totală de 5 ha. Iar pentru anul 1957, au fost luate măsuri în vederea introducerii culturii sparanghelului, ciupercilor etc.

Pentru a putea lărgi suprafața irigată a grădinii și a face ca ea să devină din an în an tot mai rentabilă, consiliul de conducere al gospodăriei a hotărît să se construiască un bazin decantor cu capacitate totală de 400 de vagoane. In felul acesta, vom putea asigura irigarea unei suprafețe de pînă la 20 ha. Pentru construirea acestui bazin s-au executat deja terasiere. Urmează ca pînă la sfîrșitul anului să executăm și lucrările de artă: stația de pompare, vanele etc. Lucrarea a fost realizată cu forța de muncă proprie a gospodăriei și cu ajutorul tehnic al I.S.L.I.F., care ne-a împrumutat un screper. In felul acesta, în anul 1957 vom mări suprafața culturilor irigate cu încă 9 ha, realizînd astfel nu numai sporirea producției-marfă, ci și îmbunătățirea calității produselor.

ING. CONSTANTIN STAN
președintele G.A.S. „Timpuri Noi" Dudești-Cioplea

Agricultura R. P. D. Coreene se dezvoltă într-un ritm tot mai rapid

Publicăm mai jos articolul semnat de Cian-Iun-Phil, vicepreședinte al Comitetului Popular din regiunea Phenianul de sud, conducătorul delegației agricole din R. P. D. Coreeană care ne vizitează țara. In acest articol, autorul relatează despre succesele obținute de poporul R.P.D. Coreene în lupta pentru dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii.

Victoria glorioasei armate sovietice asupra imperialismului japonez a adus poporului Coreei de nord libertatea. In anii care au urmat după eliberare, țăranii muncitori din nordul Coreei, în alianță cu clasa muncitoare, au scuturat jugul moșieresc și au înfăptuit reforma agrară. Cu sprijinul continuu al regimului popular, țăranii muncitori au obținut, în perioada dintre 1945-1950, succese însemnate în creșterea producției agricole și în ridicarea nivelului lor de trai material și cultural. Așa, de exemplu, în 1948, producția globală de cereale pe teritoriul republicii a fost cu 29,7 la sută mai mare ca în 1944, în ajunul eliberării Coreei. In numeroase sate a fost introdus curentul electric, au fost construite școli, dispensare, cămine culturale.

Războiul de eliberare națională (1950—1953), impus poporului coreean de către imperialiștii americani și de clica lui Li Sin Man, a întrerupt dezvoltarea agriculturii, pricinuind țăranilor muncitori mari pierderi și suferințe. Bombardamentele din văzduh și dinspre mare au distrus numeroase uzine (de exemplu, uzina de îngrășăminte minerale din Hinnam), centrale electrice, canale de irigație, orașe și sate. Pe teritoriile vremelnic cotropite, armatele dușmane au dat foc satelor jefuind și sacrificînd animalele de muncă și de producție ale țăranilor muncitori.

Chiar și în condițiile grele din timpul războiului, țăranii muncitori au primit însă un ajutor multilateral din partea statului democrat-popular, sub formă de credite, totalizînd 3.100 milioane (hvani) — semințe, cereale, materiale de construcție. Cu prețul unor mari eforturi, țăranii muncitori au folosit posibilitățile locale pentru a obține de pe pămînturile cultivate recolte cît mai bogate. De exemplu, în locul îngrășămintelor minerale, care lipseau, țăranii muncitori au folosit îngrășăminte denumite lochi, obținute prin putrezirea ierbii cosite. Țăranii muncitori au luptat pentru aprovizionarea frontului cu cereale și alte produse. In această perioadă, ei au organizat pretutindeni grupe de întrajutorare, îndeosebi pentru folosirea în comun a atelajelor. Tot în timpul războiului, mulți țărani muncitori, convingîndu-se de superioritatea muncii în comun, au înființat primele cooperative agricole de producție.

După încetarea ostilităților și semnarea armistițiului (iulie 1953), Partidul Muncii și guvernul R.P.D. Coreene au trecut la aplicarea unui larg program de măsuri în vederea refacerii agriculturii și ridicării nivelului de trai al țărănimii muncitoare. La baza acestui program au stat hotărîrile plenarelor C.C. al Partidului Muncii din noiembrie 1954 și decembrie 1955. Sarcinile cele mai urgente au fost: refacerea pămînturilor pîrjolite în timpul războiului, lărgirea suprafeței arabile, desfășurarea lucrărilor pentru repararea canalelor de irigație, aplicarea largă a metodelor înaintate agrozootehnice, dezvoltarea bazei furajere (îndeosebi îmbunătățirea pășunilor naturale). Paralel cu îndeplinirea acestor sarcini, partidul și guvernul au urmărit să asigure, printr-o susținută muncă de convingere în rîndul țăranilor muncitori, lărgirea și întărirea sectorului socialist la sate.

Prin munca lor harnică, țăranii muncitori coreeni au reușit în primul rînd să mărească suprafețele de pămînt arabil cultivate cu orez cu 37.000 tembo (1 tembo egal cu 1 ha). In același timp, suprafețele cultivate cu grîu în R.P.D. Coreeană au crescut cu 30—50 la sută.

Lucrări ample au fost executate la sate și pentru repunerea în funcțiune a canalelor de irigație și a rezervoarelor de apă. Au fost reconstruite și se reconstruiesc 43 de rezervoare de apă și 568 de lacuri de acumulare. Astfel, suprafața irigată a fost mărită cu aproximativ 90.000 ha, iar o suprafață de cca 100.000 ha a fost ferită de inundații. Reconstruirea numeroaselor rezervoare de apă a influențat în mod deosebit creșterea producției agricole în toate regiunile țării. De exemplu în regiunea Phenianul de sud, pe pămînturile irigate de apele marelui canal de la Phenian, recoltele anuale de orez au crescut în ultimii ani de la 1.000—1.500 kg la 3.000—3.500 kg la ha. In această regiune, și recoltele de grîne au crescut în ultimii ani cu 30—50 la sută.

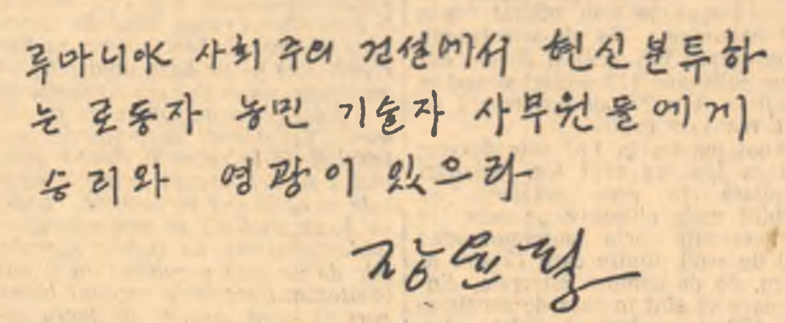
Rezultate importante au fost obținute în perioada de după război și în privința mecanizării agriculturii. Este semnificativ faptul că numărul tractoarelor de pe ogoarele R.P.D. Coreene a crescut în 1955 cu 3,9 ori față de 1953. In numeroase locuri au luat ființă stațiuni de mașini și tractoare. In asemenea condiții, au crescut considerabil suprafețele de pămînt lucrate cu ajutorul mijloacelor mecanizate. O parte din mașinile agricole existente la noi sînt construite chiar în R.P.D. Coreeană (de exemplu la fabrica de mașini agricole din Phenian) ori au fost primite din U.R.S.S., R.P. Chineză și alte țări de democrație populară.

După cum am mai arătat, primele cooperative de producție agricolă au apărut în Coreea de nord încă din timpul războiului. Cea de a șasea plenară a Partidului Muncii din Coreea (noiembrie 1954) a trasat ca sarcină tuturor organelor de partid și de stat să popularizeze experiența primelor cooperative de producție agricolă pentru a convinge — pe baza faptelor — un număr tot mai mare de țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste. Văzînd succesele obținute de gospodăriile colective mai vechi, treptat, în anii 1953—1956, un număr tot mai mare de țărani muncitori au devenit membri ai acestor unități agricole socialiste. Incă la sfîrșitul lui iunie 1956, în întreaga țară existau 14.777 de cooperative agricole de producție, cuprinzînd 70,6 la sută din totalul țăranilor muncitori și 66,4 la sută din totalul suprafeței agricole. In țara noastră, există multe cooperative agricole de producție fruntașe, cum sînt cele din Cean-Do, regiunea Hanîn, ori din Nam-Cer, regiunea Phenianul de sud, care obțin recolte bogate la cereale și orez și care au dezvoltat creșterea animalelor, horticultura și sericicultura, au împărțit membrilor lor mari venituri în bani și produse.

Cel de al treilea Congres al Partidului Muncii din Coreea, care a avut loc anul acesta la Phenian (capitala R. P. D. Coreene), a stabilit sarcini noi pentru continua dezvoltare a agriculturii și creșterea nivelului de trai al țărănimii muncitoare. In acest scop, în documentele aprobate de Congres, se prevede: 1) Rezolvarea problemei aprovizionării populației cu cereale și alte produse alimentare în viitorii 2—3 ani prin valorificarea unor noi suprafețe de pămînturi virgine, construirea digurilor necesare pentru apărarea suprafețelor inundabile și a unor rețele de irigație chiar în interiorul cooperativelor agricole de producție. Se va acorda cea mai mare atenție lărgirii suprafeței cultivate cu porumb și într-o oarecare măsură a celei de grîu și mazăre, asigurîndu-se cantitățile necesare de semințe corespunzătoare; 2) In sectorul zootehnic, numărul oilor și al caprelor va crește pînă în 1961 de 1,5 ori. De asemenea, prin aplicarea metodei de hibridizare, se va urmări crearea unei rase de taurine corespunzătoare condițiilor locale; 3) In acești ani, se va dezvolta și horticultura, producția legumicolă trebuind să crească între 1956—1961 de 1,3 ori, îndeosebi în regiunile de șes; 4) Datorită condițiilor favorabile și a tradiției existente, sericicultura are mari perspective de dezvoltare în R.P.D. Coreeană. Planul de măsuri aprobat de Congres prevede ca între 1956—1961, producția sericicolă să crească de 3 ori. In regiunile muntoase și la marginea șoselelor se vor planta un mare număr de duzi.

Țăranii muncitori din R.P.D. Coreeană, cu sprijinul organelor de stat și de partid, depun în prezent eforturi sporite pentru a traduce în viață Hotărîrile celui de al treilea Congres al Partidului Muncii.

SALUTUL ADRESAT OAMENILOR MUNCII DIN R.P.R. DE CĂTRE CIAN IUN PHIL, ȘEFUL DELEGAȚIEI AGRICOLE DIN R. P. D. COREEANĂ CARE VIZITEAZĂ ȚARA NOASTRĂ

Urez muncitorilor, țăranilor muncitori, tehnicienilor și funcționarilor din Republica Populară Romînă noi succese în opera de construire a socialismului.

CIAN IUN PHIL

Sosirea la Pekin a delegației Partidului Muncitoresc Romîn

PEKIN 12 (Agerpres). — Corespondență specială: Astăzi la ora 16, ora locală, a sosit la Pekin delegația Partidului Muncitoresc Romîn, care va participa la lucrările celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez.

Delegația este condusă de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al P.M.R. Din delegație fac parte tovarășii: Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R.

Pe aeroportul din Pekin delegația a fost întîmpinată de tovarășii: Liu Sao-ți și Ciu De, secretari ai Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Tung Pi-vu și Kan Sen membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, Liu Nin-I, vicepreședinte al Federației sindicatelor din întreaga Chină, activiști ai C.C. al Partidului Comunist Chinez.

Pe aeroport se aflau de asemenea ambasadorul R.P.R. la Pekin, tovarășul Nicolae Cioroiu și membri ai ambasadei.

După cîteva cuvinte de salut cu conducătorii Partidului Comunist Chinez, delegația Partidului Muncitoresc Romîn s-a îndreptat spre reședința ce i-a fost destinată.

360.000 tineri patrioți au luat parte la strîngerea bogatei recolte din R. S. S. Cazahă

360.000 de tineri patrioți din Moscova, Leningrad și numeroase orașe din R.S.F.S.R., Ucraina, Bielorusia, Azerbaidjan, R.S.S. Moldovenească și alte republici frățești, au luat parte la strîngerea recoltei din Kazahstan.

La 11 septembrie C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Kazahă și Consiliul de Miniștri al R.S.S. Kazahe au adresat o scrisoare tuturor comsomoliștilor și comsomolistelor, tinerilor și tinerelor care au venit în Kazahstan pentru strîngerea recoltei. In scrisoare se mulțumește tineretului pentru munca plină de abnegație depusă la seceriș și la colectarea de cereale.

— Prin munca voastră eroică, se spune în scrisoare, voi, prieteni, ați acordat un ajutor mare, de neprețuit oamenilor muncii din Republica noastră și v-ați făcut un bun renume. Mulți dintre voi au hotărît să rămînă pentru totdeauna alături de noi. Ei n-au greșit.

A face Kazahstanul și mai bogat — este o sarcină într-adevăr nobilă. Vă urăm tineri prieteni cele mai bune succese în muncă și învățămînt pe locurile natale, noi și mari realizări aici, pe pămîntul nostru bogat.

Sesiunea specială F. A. O. (Organizația pentru alimentație și agricultură din cadrul O. N. U.)

După cum anunță agențiile străine, luni a început la Roma sesiunea specială a Organizației O.N.U. pentru alimentație și agricultură (F.A.O.). Această sesiune, prezidată de ministrul agriculturii al Spaniei, Rafael Covestany, a fost convocată pentru a alege un nou director general în locul lui P.V. Cordon, care a părăsit acest post din cauză de boală.

75.000 muncitori agricoli în grevă pe moșiile unor proprietari olandezi din Indonezia

După cum anunță agenția Associated Press, la 11 septembrie peste 75.000 de muncitori de pe plantații aparținînd unor proprietari olandezi aflate în nordul insulei Sumatra, au declarat grevă cerînd plata orelor suplimentare, concedii plătite și condiții mai bune de muncă.

ȘTIRI AGRICOLE de PESTE HOTARE

● La invitația Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., în ultimele 6 luni, 45 de delegați străini din diferite țări ale lumii au vizitat Expoziția Agricolă Unională și Expoziția Industrială Unională de la Moscova. In prezent, se găsesc în Uniunea Sovietică delegații agricole din Anglia, Islanda, R. D. Germană, R. P. Romînă, R. P. Ungară și R. P. F. Iugoslavia.

● La 9 septembrie a.c., a avut loc la Varșovia (capitala R. P. Polone) festivitatea cu prilejul sărbătoririi naționale a recoltei, care, potrivit tradiției, e organizată în fiecare an după strîngerea recoltei. In fața celor 80.000 de oameni ai muncii, între care și delegați ai țăranilor muncitori din toate voivodatele (regiunile) R.P. Polone, a luat cuvîntul E. Ochab, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

● In cursul lucrărilor celui de al patrulea Congres al Uniunii Generale a Oamenilor Muncii din Uruguay (țară din America de Sud), Enrique Pastorino, secretarul general al Uniunii, a constatat în raportul său că jumătate din cele 9.000.000 ha de pămînt fertil din Uruguay este stăpînită de 3.000 de moșieri. Milioane de țărani fără pămînt și cu pămînt puțin din această țară sînt exploatați de către moșieri, bancheri și chiaburi, trăind în cea mai neagră mizerie.

● In seara zilei de 8 septembrie, la Moscova a sosit o delegație agricolă din R.P.F. Iugoslavia formată din președinți și membri ai cooperativelor agricole de muncă și din lucrători ai unităților cooperatiste regionale. Delegația a venit în U.R.S.S. la invitația lui M.F. Liskin, președintele colhozului „Rusia" din ținutul Stavropol (Cuban) care a vizitat R.P.F. Iugoslavia în anul trecut.

● Intre 12-15 septembrie se desfășoară la Geneva a doua sesiune a grupului de studiu privind transportul și manipularea lemnelor în terenurile muntoase. Sesiunea este organizată de F.A.O. (Organizația pentru alimentație și agricultură din cadrul O.N.U.)

EVENIMENTELE LA ZI

Tratativele sovieto-indoneziene servesc cauza păcii

La 28 august a.c. președintele Republicii Indonezia, Sukarno, a sosit în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială de prietenie. In cursul acestei vizite, care a durat două săptămîni, Sukarno, președintele Republicii Indonezia, Ruslan Abdulgani, ministrul afacerilor externe, și ceilalți membri ai delegației indoneziene au avut numeroase convorbiri cu conducătorii statului sovietic. Aceste tratative s-au încheiat la 11 septembrie prin semnarea unei Declarații comune sovieto-indoneziene.

Declarația celor două guverne oglindește poziția comună a U. R. S. S. și a Republicii Indonezia într-o serie de probleme de mare importanță pentru întărirea păcii și a colaborării internaționale, cum sînt: dezarmarea, lupta împotriva colonialismului, interzicerea folosirii și experimentării armelor atomice și termo-nucleare, condamnarea alianțelor militare agresive. Este deosebit de semnificativ că după cum se arată în Declarație, relațiile între cele două țări se bazează pe cele cinci principii ale coexistenței pașnice: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neamestecul reciproc în treburile interne, neagresiunea reciprocă, egalitatea și avantajul reciproc, coexistență pașnică. Știm că aceste principii au devenit caracteristice pentru relațiile dintre țările din zona păcii cum sînt: Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India, Indonezia, Iugoslavia, Birmania, Laosul etc. Președintele Republicii Indonezia, Sukarno, a declarat în cursul unui mare miting ținut la stadionul „Lenin" din Moscova, că aceste principii au fost aprobate de peste 75 la sută din populația pămîntului.

Poziția Republicii Indonezia în politica internațională dovedește că poporul de peste 80.000.000 suflete a acestei mari țări din Asia este hotărît să apere cauza păcii. Această luptă pentru pace a guvernului și poporului indonezian, este strîns legată de lupta împotriva colonialismului și a urmărilor sale în Indonezia. Și astăzi încă, Olanda ține sub ocupația sa Irianul de Vest, parte integrantă a Republicii Indonezia. Și astăzi încă, moșierii și capitaliștii din Olanda, Anglia, S.U.A. etc. stăpînesc o mare parte din bogățiile naturale ale Indoneziei și caută să frîneze dezvoltarea economică a tinerei republici. Ințelegerea între U. R. S. S. și Republica Indonezia în privința stabilirii unei colaborări în domeniul comerțului, în domeniul tehnic și economic va fi de un mare ajutor economiei indoneziene. Republica Indonezia va primi din partea Uniunii Sovietice un credit pe termen lung și va livra Uniunii Sovietice în condiții avantajoase materii prime și alte mărfuri.

Vizita președintelui Sukarno în Uniunea Sovietică și încheierea cu succes a tratativelor sovieto-indoneziene servesc cauza păcii și a colaborării între popoare.

Egiptul dorește să rezolve problema Canalului de Suez pe calea tratativelor

Problema Canalului de Suez continuă să rămînă în centrul atenției opiniei publice mondiale. Ultimele evenimente au dovedit și mai limpede eșecul tuturor presiunilor și amenințărilor anglo-franco-americane împotriva Egiptului. Poporul și guvernul egiptean nu s-au lăsat intimidați nici de pregătirile militare anglo-franceze și nici de presiunile exercitate de „Comitetul celor cinci". La 9 septembrie a. c., președintele Egiptului, Nasser, în scrisoarea de răspuns adresată lui Robert Menzies, primul ministru al Australiei și președintele „Comitetului celor cinci", a respins definitiv și cu hotărîre planul Dulles. Președintele Nasser a subliniat în răspunsul său, dreptul incontestabil al Egiptului de a naționaliza Compania Canalului de Suez. Egiptul nu este dispus să renunțe în fața amenințărilor la drepturile sale suverane. In scrisoare se arată în mod convingător că Egiptul este în stare să asigure navigația pe Canalul de Suez și chiar să perfecționeze acest canal. In nici un caz, Egiptul nu va preda canalul unui grup străin.

Nota guvernului egiptean din 10 septembrie, adresată tuturor guvernelor din țările interesate în navigația pe Canalul de Suez, constituie încă o dovadă a intențiilor Egiptului de a rezolva această problemă pe calea tratativelor.

In această notă, se propune convocarea unei noi conferințe internaționale cu sarcina de a revizui Convenția de la Constantinopol din 1888 și de a asigura libertatea navigației pe canal.

Hotărîrea Egiptului exprimată în aceste documente internaționale a produs o adevărată derută la Londra, Paris și Washington. Unele cercuri politice colonialiste engleze și franceze n-au renunțat însă la politica de pe poziții de forță față de Egipt. Șefii guvernelor Angliei și Franței au declarat după întrevederea lor de la Londra din 10 și 11 septembrie, că nu acceptă convocarea unei Conferințe internaționale propusă de Egipt.

Intre puterile apusene există însă și divergențe serioase în privința politicii ce trebuie urmată față de Egipt. Dacă cercurile conducătoare din Anglia și Franța persistă în politica lor de amenințări și presiuni, guvernul S.U.A. a adoptat o poziție mai prudentă cerînd discutarea problemei Canalului de Suez la Organizația Națiunilor Unite. Nu este lipsit de importanță atitudinea unor țări din Orientul Apropiat ca Irakul și Iranul, aliate cu Anglia în cadrul Pactului agresiv de la Bagdad și care totuși condamnă cu tărie planul unei intervenții militare.

Un cuvînt hotărît în rezolvarea justă a problemei Canalului de Suez îl va avea opinia publică mondială. Oglindind părerea maselor largi populare din Anglia și Franța, ziarul belgian „Le Soir" scrie că „Opoziția față de orice politică de violență este foarte puternică, atît în Franța cît și în Marea Britanie". In fața opiniei publice stă sarcina de a pune frîu politicii de forță dusă de colonialiști și de a impune rezolvarea pe calea tratativelor a problemei Canalului de Suez.

Sesiunea extraordinară a parlamentului englez

La 12 septembrie s-a deschis sesiunea extraordinară a parlamentului englez convocat la cererea opoziției laburiste. După cum s-a mai anunțat, primele două zile ale sesiunii vor fi consacrate examinării problemei Suezului, iar cea de a treia zi — situației din Cipru.

La ședința din 12 septembrie a Camerei Comunelor primul ministru Eden a vorbit despre poziția guvernului englez în problema Suezului.

Naționalizînd Compania Canalului de Suez, Egiptul a înlăturat ultimele rămășițe ale ocupației colonialiste

— Domnule colonialist, ați uitat ceva...

Organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor în gospodăriile agricole colective — sarcini de prim ordin

Unul din cei mai însemnați factori care contribuie la mărirea producției și dezvoltarea multilaterală a fiecărei gospodării agricole socialiste este structura culturilor, respectiv sortimentul de plante cultivate, precum și procentul în care fiecare din ele este reprezentată.

In regiunea Cluj, structura culturilor se prezintă astfel: culturile pentru boabe ocupă 84,3 la sută, din care cereale panificabile 40,2 la sută, porumb 36,5 la sută, alte boabe 7,6 la sută; culturile industriale ocupă 6,6 la sută, din care sfecla de zahăr 2,1 la sută, cînepa 0,9 la sută, floarea-soarelui 1,8 la sută, alte plante industriale 1,8 la sută; culturile alimentare ocupă 4,7 la sută, din care cartofi 3,0 la sută, legume 1,7 la sută; culturile furajere 4,0 la sută, din care 2,4 la sută trifoi și lucernă, alte plante furajere 1,6 la sută și alte folosințe 0,4 la sută.

In gospodăriile agricole colective, structura culturilor este următoarea: total culturi pentru boabe, 72,66 la sută, culturi industriale 8,28 la sută, culturi alimentare 3,19 la sută, culturi furajere 15,05 la sută și 0,82 alte folosințe.

Studiindu-se rezultatele obținute pînă acum de gospodăriile colective din regiunea noastră, s-a ajuns la concluzia că structura actuală a culturilor nu este corespunzătoare, deoarece valorifică în prea mică măsură posibilitățile pe care condițiile naturale de aci le oferă pentru mărirea producției. Cu toate că cele mai multe gospodării colective din regiune sînt așezate în zona naturală favorabilă culturilor leguminoase perene, aceste plante sînt cultivate pe suprafețe reduse, așa cum reiese și din cifrele de mai sus. Aceasta face ca posibilitățile pe care le avem pentru ridicarea fertilității solului, și deci pentru sporirea producției agricole, să rămînă în bună parte nevalorificate și să împiedice crearea unei puternice baze furajere. Extinderea culturilor de leguminoase este cu atît mai indicată în regiunea noastră, cu cît, după cum se știe, astfel de culturi constituie o stavilă în procesul de eroziune a solului.

Calea principală pe care se poate ajunge la sporirea producției și dezvoltarea multilaterală a marilor unități agricole socialiste este organizarea teritoriului fiecăreia și introducerea asolamentelor raționale adaptate condițiilor lor naturale economice și sociale.

Experiența de pînă acum a gospodăriilor agricole colective din regiunea noastră, ca și cercetările făcute pe teren de tehnicieni și oameni de știință au dovedit că pentru regiunea noastră asolamentele cu solă înierbată sînt cele mai potrivite.

Organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor s-au făcut pînă în prezent în regiunea Cluj într-un număr de 30 de gospodării colective. Prin executarea acestor lucrări, cît și prin aplicarea unei agrotehnice superioare, o mai bună organizare a muncii pe brigăzi și echipe, folosirea rațională a creditelor de investiții și producție, mecanizarea lucrărilor etc., numeroase gospodării agricole colective au reușit să dobîndească rezultate mai bune atît în sectorul vegetal, cît și în cel animal. Astfel, gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului" din satul Jeica, raionul Bistrița, a obținut anul trecut o producție medie de 2.200 kg. de grîu la hectar, de peste 3.000 kg. de porumb la hectar, iar la struguri, de 7.000 kg. la hectar. De asemenea, prin asigurarea bazei furajere, conform prevederilor din proiectul de organizare a teritoriului, a crescut efectivul de animale proprietate obștească și s-a obținut anual o producție de 2.300 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Pe aceeași cale, gospodăria colectivă din satul Plăiești, raionul Turda, a obținut anul trecut peste 3.700 kg. de orz de toamnă la hectar, iar cea din satul Grebeniș, raionul Sărmaș, o producție medie la sfecla de zahăr de peste 30.000 kg. la ha.

Insemnatele venituri bănești aduse de sporurile de producție vegetală și animală au creat posibilități însemnate pentru dezvoltarea celorlalte ramuri de producție. Așa, de exemplu, în gospodăria agricolă colectivă din satul Jeica s-a extins cultura pomilor fructiferi pe o suprafață de 70 ha, iar în gospodăria colectivă din satul Petrinzel, raionul Huedin, pe 35 ha. S-au înființat și pepiniere viticole, ca cele din G.A.C. „Papiu Ilarian" din raionul Luduș, unde anul trecut s-au obținut un număr de 100.000 de vițe altoite, sau cele din gospodăriile agricole colective din Plăiești, Jeica și Petrinzel, care produc cîte 50.000 de vițe altoite anual. Aceste pepiniere nu numai că vor asigura gospodăriilor respective materialul săditor necesar completării plantațiilor de viță de vie existente și înființării altora noi, ci le vor aduce și însemnate venituri bănești. Demn de subliniat este și faptul că mai multe gospodării cu teritoriul organizat au devenit producătoare de semințe de trifoi, de pe urma cărora realizează mari cîștiguri. Toate aceste succese au fost posibile numai în 2—3 ani de la organizarea teritoriului lor și introducerea asolamentelor cu solă înierbată.

In scopul introducerii în fiecare gospodărie colectivă a asolamentelor raționale sau a rotațiilor simple a culturilor, a fost constituit un colectiv regional de tehnicieni și oameni de știință, care să sprijine în această acțiune consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective și pe tehnicienii de la raioane și puncte agricole. Totodată, pe baza studiului făcut asupra structurii actuale, s-au stabilit indici minimi, care să servească drept puncte de orientare în stabilirea structurii viitoare a culturilor. Acești indici sînt: cereale boabe, total 62 la sută, din care cereale panificabile 33 la sută, porumb 21 la sută, alte boabe 8 la sută; culturi industriale 8,4 la sută, din care sfeclă de zahăr 4 la sută, cînepă 1,4 la sută, floarea-soarelui 1 la sută, alte plante industriale 2 la sută; culturi alimentare 4 la sută, din care cartofi 2,5 la sută, legume 1,5 la sută; culturile furajere ocupă 20 la sută, din care trifoiul și lucerna 11 la sută, iar alte plante furajere 9 la sută. Cifrele acestea au fost difuzate raioanelor și punctelor agricole și discutate apoi în cadrul consiliilor de conducere din gospodăriile colective.

Discuțiile asupra structurii de viitor a culturilor din fiecare gospodărie agricolă colectivă au început în cursul lunii august. In urma acțiunii desfășurate de către inginerii și tehnicienii agronomi de la raioane și puncte agricole s-a reușit ca pînă acum să se stabilească asolamentul și structura culturilor într-un număr de 125 de gospodării colective, urmînd ca din 1958 toate cele 150 de gospodării colective existente azi în regiune să aplice un asolament rațional. Anul 1957 va fi pentru acestea primul și unicul an de tranziție. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Unguraș, raionul Dej, a extins cultura trifoiului la nivelul unui asolament rațional încă din primăvara acestui an, astfel încît asolamentul stabilit se va putea aplica chiar din anul 1957. Asolamentul în această unitate este următorul: sola 1 — trifoi; sola 2 — grîu de toamnă, grîu de primăvară, cînepă, in etc.; sola 3 — porumb; sola 4 — grîu de toamnă, secară de toamnă; sola 5 — orz de toamnă, porumb; sola 6 — floarea-soarelui, ovăz (trifoi); sola 7 — mazăre, borceag, trifoi; sola 8 — orz de toamnă, grîu de toamnă; sola 9 — cartofi, porumb, sfeclă de nutreț, porumb pentru siloz; sola 10 — grîu de toamnă (trifoi).

In cadrul acestui asolament, structura culturilor prezintă următorii indici: culturi pentru boabe, 64,2 la sută, din care grîu și secară 35,4 la sută, porumb 20,4 la sută și alte boabe; culturi industriale, 6,3 la sută; culturi alimentare, 4,9 la sută și culturi furajere 24,6 la sută, din care trifoi și lucernă 19,2 la sută.

Rezultatele bune obținute în numai 2—3 ani de către primele gospodării colective în care s-au introdus asolamente dovedesc cu prisosință că măsurile luate pentru generalizarea acestei acțiuni constituie un pas important pe calea întăririi și dezvoltării economico-organizatorice a gospodăriilor colective.

Este deci de datoria fiecărui tehnician și inginer agronom să sprijine permanent consiliile de conducere ale gospodăriilor colective din raza lor de activitate în organizarea teritoriului și elaborarea și aplicarea celor mai potrivite asolamente.

Ing. ION MĂRGINEANU
din Direcția agricolă regională Cluj

Buletin Meteorologic pentru zilele de 15, 16 și 17 septembrie

Prima zi va fi relativ rece, cu cer schimbător și cu ploi temporare sub formă de averse. In munți va ninge. Vîntul va sufla potrivit pînă la tare, din sectorul nord-vestic. Temperatura aerului în general staționară. Minimele vor oscila între 3 grade și 16 grade, iar maximele între 16—25 grade. In regiunile de munte, înghețuri dimineața, iar local, în nordul țării se va produce brumă.

Solul va fi în general umed și numai local în sudul țării uscat.

Temperatura solului la ora 8 în stratul arabil va fi între 9—20 grade.

AGRICULTURA NOUĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".